

INTERNATIONAAL
Professor Gulshan Sachdeva over India

6

SOCIAAL
25 jaar holebi-jongeren in Leuven

9

STUDENT
Bijlesgever Sagio niet erkend

12

CULTUUR
Bedwelmende Perfume Genius

16

Beeld — Jean-Marie Dedecker

Jean-Marie Dedecker is gekneusd maar niet verslagen. Vanaf de zijlijn schiet hij met scherp, van de "kutmarokkaantjes" tot de "verkapte tsjeven van de N-VA". Lees het interview op pagina 20. (Foto: Meredith Geldof)

KU LEUVEN PAKT STUDIEDUURVERTRAGING AAN

Slechte studenten geweigerd na eerste jaar

De plannen van de KU Leuven om studenten die te slecht scoren in hun eerste jaar te weigeren voor een herinschrijving zitten in de laatste fase en kennen een breed draagvlak.

KORNEEL DE SCHAMP

Het voorstel om slecht scorende studenten te weigeren kwam oorspronkelijk vanuit de rechtenfaculteit (zie *Veto 4019*). Ondertussen werkte de werkgroep Onderwijs- en Examenreglement (OER) een voorstel uit voor de hele KU Leuven.

Concreet zou men studenten weigeren als die na de herexamens van het eerste jaar minder dan 20 of 30% Cumulatieve Studie-efficiëntie (CSE) halen. Dat percentage geeft de verhouding weer tussen het aantal studiepunten dat je opnam en het aantal studiepunten waarvoor je slaagde.

Een CSE van 30 procent komt neer op het behalen van 18 studiepunten, ongeveer drie of vier vak-

ken. Haal je dat niet, dan word je voor een jaar geweerd uit die opleiding.

Vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt is alvast overtuigd van het nut. "Er zijn veel te lage slaagcijfers in alle bacheloropleidingen. We willen studenten sneller laten heroriënteren, op het moment dat hun slaagkansen quasi onbestaande zijn. Bovendien hebben we harde empirische evidentie: van deze groep kunnen we met grote waarschijnlijkheid zeggen dat ze geen diploma zullen halen."

Geldverlies

Pollefeyt baseert zich op cijfers die verzameld werden door zijn diensten. Die schetsen een hallucinant beeld. Ongeveer een vierde van de eerstejaars zit onder de 30 procent

CSE. Van degenen die zich herinschrijven, haalt uiteindelijk 6,5 procent een bachelordiploma. Voor degenen die onder de 20 procent zaten, is dat zelfs 5,6 procent.

Concreet komt het er op neer dat 7 van 252 studenten onder de 20 procent hun diploma in die richting haalden, en 13 op 345 bij CSE onder de 30 procent. Haal je meer dan 30% dan schieten je diploma-kansen de lucht in: bij 40 procent CSE haalt al 16 procent van de heringeschrevenen uiteindelijk zijn bachelordiploma.

De algemene vergadering (AV) van de Studentenraad KU Leuven besloot vrijdagavond het voorstel te steunen en te gaan voor een beperking van 30 procent.

Marijke Vanderschot, mandataris in de Onderwijsraad voor de Studentenraad KU Leuven en lid van de werkgroep OER, legt uit. "We hebben de cijfers voorgelegd en de AV vond zo'n grens redelijk. Enkele faculteiten gingen voor 20 procent omdat 30 procent hen te streng leek, maar zij waren in de minderheid. De grens is duidelijk gekozen: boven de 30 procent zijn er te veel mensen die uiteindelijk

"De grens ligt op het punt dat zoveel mogelijk winst, en zo weinig mogelijk verlies met zich meebrengt"

DIDIER POLLEFEYT (VICERECTOR ONDERWIJSBELEID)

wel een diploma in die richting zouden behalen."

Of de maatregel financiële voordelen zal hebben, valt af te wachten. Door het systeem van onderwijsfinanciering, waarbij universiteiten geld krijgen voor elk studiepunt opgenomen door eerstejaars, verliest de KU Leuven mogelijk het geld van de gebuisde eerstejaars die vroeger een jaartje mochten bissen. Pollefeyt: "We verliezen mogelijk geld door deze maatregel. Maar we gaan volop voor kwaliteit. Omdat we minder moeten investeren in studenten die het niet kunnen halen, kunnen we tijd en middelen

herinvesteren in studenten die het wel zouden halen."

Weinig weerstand

Waar het voorstel van de rechtenfaculteit vorig academiejaar nog op hevige tegenkanting stuitte, lijkt de kritiek in het licht van de cijfers nu te verstommen. Pollefeyt: "Er is een breed draagvlak voor deze maatregel. We hebben liever dat studenten vooruitgang boeken door succeservaringen dan dat ze voortdurend verder afzakken in het watervalstelsel."

Lees verder op pagina 3

Debat

Opinie

Splinter

Het KVHV kan beter

Het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV) is hot. Daar kan niemand om heen. De federale regering bestaat voor een deel uit oud-KVHV'ers. Daar is niets mis mee. Het KVHV is een degelijke Vlaamsgezinde studentenbeweging die zijn bestaansrecht meer dan verdiend heeft.

Toch vind ik het ongepast wanneer bepaalde KVHV-leden het hogere inschrijvingsgeld verdedigen. Dat terwijl de politiek neutrale studentenkoepels van de verschillende universiteiten hard van leer trekken tegen deze ondemocratische verhoging. Het hoger onderwijs is namelijk nu reeds niet volledig democratisch. Cijfers van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) wijzen uit dat kinderen van hoogopgeleiden zes keer zoveel kans hebben om hoger onderwijs aan te vatten (zie *Veto 4103*).

Als je dat in het achterhoofd houdt, zijn de uitspraken van het KVHV niet te rechtvaardigen. Natuurlijk begrijp ik dat ze het discours van hun regering willen verdedigen.

Toch vind ik het bijna misdadig om de besparingen op onderwijs te onthalen op goedkeuring, "want iedereen moet mee de staatsschuld terugdringen". Kijk, van zulke uitspraken kookt mijn bloed. Noem mij gerust links, al stel ik mij vragen bij de klassieke opdeling tussen links en rechts.

Ook het liberale argument dat de overheid veel meer bijdraagt aan het onderwijs dan je ouders betalen, is zo'n doodoener. Dat kan allemaal best zijn, maar volgens mij is het de taak van de overheid om iedereen toegang te geven tot (hoger) onderwijs.

De verhoging van het inschrijvingsgeld valt misschien beter mee dan verwacht, dat ontken ik niet, maar zal desalniettemin zorgen voor een verdere elitevorming aan de universiteit, sociale correcties ten spijt.

De financiële drempel om te studeren was al hoog met het bedrag van 620 euro. Voor fils-à-papa'tjes is dat natuurlijk peanuts. Voor een middenklassengezin met vier kinderen die allemaal verder studeren is dat een grote hap uit het budget. Vier keer 620 euro maakt namelijk 2480. Niet mis. En daar zijn de kosten voor schoolmateriaal en de huur van een kot nog niet bijgerekend.

Je kan natuurlijk altijd schermen met het argument dat ouders dan maar niet zoveel kinderen moeten kopen. Of dat de kinderen een studentenjob kunnen doen om zelf hun studies te betalen. Het is zeker goed om jongeren bewust te maken van de kost van hoger onderwijs, zodat ze hun best doen om geen studievertraging op te lopen.

Het discours van eigen verantwoordelijkheid waarmee Theodore Dalrymple zo graag uitpakt, is naar mijn mening compatibel met een zo laag mogelijk inschrijvingsgeld. Denkt het KVHV werkelijk dat jongeren willen blijven studeren op de kap van de overheid, zelfs als het inschrijvingsgeld nul euro bedraagt? De studententijd is leuk, maar het is nog veel leuker om met je diploma aan werk te geraken. Er is niets zo irritant als afhankelijk zijn van je ouders.

Met een laag inschrijvingsgeld bestaat niet het risico dat er te veel diploma's uitgereikt worden. Universiteiten gaan echt niet van hun kwaliteitsnorm afwijken als er geen inschrijvingsgeld is. Besparen is altijd een keuze, nooit een noodzaak. En zeker niet als onderwijs ermee gemoed is. Wat ben je dan met een bevestiging in evenwicht, als het onderwijs slechts toegankelijk is voor een kleine minderheid?

THOMAS CLIQUET

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van een auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#vetodebat

Hoe ver mag je gaan op officiële sociale media?

Sinds de komst van sociale media houden heel wat officiële instellingen accounts bij op Facebook en Twitter. Of het nu gaat om de politie of een stadsbestuur, hoe ver kunnen ze gaan? **KORNEEL DE SCHAMP**

Marc Vranckx,
politiecommissaris Leuven

"Wij onderhouden onze accounts met drie personen. Dat zijn altijd dezelfde drie. In het begin zijn daar afspraken rond gemaakt, maar voor de rest is iedereen daar redelijk vrij in. Ook de studentenflik is persoonlijk vrij in wat hij verspreidt. Soms vragen wij om iets in de kijker te zetten, maar voor de rest laten we hem doen. Dat is bewust gekozen om het contact met de studenten beter te krijgen. Studentenflik Nick Vanden Bussche was een van de eersten die op sociale kanalen is gaan inspelen. Vanaf het begin hebben we hem bewust speelruimte gegeven, omdat we niet wisten welke richting het zou uitgaan."

"Wij communiceren wat wij vinden dat de burgers zouden moeten weten, gaande van tips, tot resultaten van een onderzoek of waarschuwingen. Die drie mensen die dat voeden kunnen daar hun ding doen. Grapjes of ludieke reacties kunnen voor mij. Als mensen iets posten, gaan we daar soms op in. Dat moet kunnen zolang daarin niet overdreven wordt. We proberen over het algemeen informatief te zijn."

"We hebben nog nooit problemen gehad met mensen die te veel hun eigen mening uiten. Het gaat sowieso om mensen die de officiële communicatie verzorgen, dus houden we dat zo in de hand. We hebben bewust besloten om niet iedereen toegang te geven tot die accounts."

Dirk De Grooff, professor communicatiewetenschappen

"Het is interessant om op zo'n platform nieuws te zetten, maar natuurlijk vooral om te communiceren met gebruikers. Als iemand een grappige vermelding maakt, kun je daar natuurlijk eenvoudig op inspelen. Maar het is niet de bedoeling om via die pagina's mensen te gaan uitlachen. Je moet opletten voor je imago. De politie bijvoorbeeld moet neutraal zijn. Het mag niet de bedoeling zijn dat ze politieke standpunten inneemt."

"Als het over het delen van een grappige cartoon gaat, zou ik daar toch mee opletten. Zeker vanuit instanties als de politie. Uiteraard kan een kwinkslag over hun job altijd wel eens, maar voor andere zaken die weinig met hun taken te maken hebben, zou ik passen. Pagina's van een gemeente houden het bijvoorbeeld beter bij zaken die betrekking hebben op hun gemeente."

"Sowieso zijn afspraken heel belangrijk om te vermijden dat persoonlijke meningen doordringen in die posts. Meestal gaat het om professionals die een training achter de rug hebben, maar soms gaat het om mensen die de sociale media er maar bijnemen. In dat geval is het belangrijk dat ook die mensen een opleiding krijgen."

Lezersreacties

Wim Dehaen (via Facebook): "Mensen met een publieke functie moeten stoppen met herkauwde 9gag shit en memes te posten. en alle andere mensen ook"

Manuel Sintubin (via Facebook): "Mag Nick de flik dan niet wat de paus wel mag. ;) [link naar "the first papal selfie"]"

VRAAG VAN DEZE WEEK

BESPAREN: KEUZE OF NOODZAAK?

Discussieer mee op [Facebook.com/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven) en [Twitter.com/veto_be](https://twitter.com/veto_be)

Onderwijs

DE STRIJD TEGEN COMMERCIEEL AANGEBODEN CURSUSNOTA'S

“De verontwaardiging is aan het groeien”

Als het van de rechtenstudenten afhangt zijn websites zoals Stuvia en Graduator, die tegen betaling samenvattingen aanbieden, binnenkort verleden tijd. Het presidium stapte zelf naar het faculteitsbestuur om het probleem aan te kaarten.

MIKA TUYAERTS

Afgelopen week stuurde Bernard Tilleman, decaan van de rechtenfaculteit, een mail naar alle studenten waarin hij vraagt alle samenvattingen en lesnotities van de bewuste sites te halen. Hij gebruikt hiervoor, naast ethische en morele argumenten, ook dat van het auteursrecht.

Decaan Tilleman verklaart de inhoud van de bewuste e-mail: “Wij zijn absoluut voor samenwerking tussen studenten. Alleen mag dat niet gecommercialiseerd worden. Dat kan ook juridisch niet, want je schendt het auteursrecht wanneer je een boek of college samenvat tegen betaling. Het zijn de studenten die die praktijken vaststelden en vroegen om er tegen te ageren, wat we ook gedaan hebben.”

De bewuste websites interpre-

Bijgevolg komen de auteursrechten bij de student zelf te liggen, hij schrijft immers hoe hij iets ziet,” aldus Miodownik. “We hebben voor we het project starten juridisch advies ingewonnen. De personen die wij raadpleegden bevestigden dat wij de wet niet overtreden.”

De auteurswet zegt dat alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst het recht heeft om het op welke wijze of in welke vorm ook te reproduceren of te laten reproduceren. Sites als Graduator en Stuvia zien hun studenten dus eerder als maker van een nieuw werk van letterkunde dan als bewerkers van een bestaand werk.

Dweilen

Ondertussen heeft de faculteit al actie ondernomen tegen de web-

VRG Onderwijspreses Marijke Vanderschot en Rechtendecaan Bernard Tilleman binden de kat de bel aan over Stuvia en Graduator

Kalina De Blauwe

van de rechtenstudenten, merkt echter dat dat soms dweilen is met de kraan open. “Soms halen de websites de samenvattingen er af en staan ze er de volgende dag weer op. We werken aan een website waar gratis samenvattingen op komen en beheerd en gecontroleerd worden. Op die manier proberen we Stuvia en Graduator de wind uit de zeilen te nemen. Verder heb ik ook al contact gehad met de vicerector om te zien of we er universiteitsbreeds iets tegen kunnen ondernemen.”

Tegenwerken

Over het al dan niet weghalen van samenvattingen is Miodownik duidelijk: “Wij gaan niet zomaar documenten van de site halen op vraag van de universiteit. Enkel indien er geen sprake is van een interpretatie, worden de bewuste documenten van het platform gehaald. Hiervoor moet de originele auteur van het werk een beargumenteerde aanvraag indienen op onze website. Pas

wanneer wij genoeg informatie krijgen, gaan wij over tot actie.”

“De persoon die deze kopieën op de site plaatste zal daar ook nooit voor uitbetaald worden. Dat er op dit moment weinig klachten binnenkomen bewijst trouwens dat we niets verkeerd

siteiten ons tegenwerken omdat ze zelf niet blij zijn met deze ontwikkelingen, maar ze komen met weinig concrete argumenten over de brug.”

De rechtenfaculteit is op dit moment inderdaad de enige waar over dit probleem gedebatteerd

“Ik heb het gevoel dat de universiteiten ons tegenwerken”

SACHA MIODOWNIK (GRADUATOR)

teren de auteurswet echter op een andere manier. Sacha Miodownik, general manager bij Graduator, zegt recht in zijn schoenen te staan: “Op het moment dat een student een samenvatting maakt van een boek of notities bij een les is het een eigen interpretatie van de student zelf.

Tilleman: “Proffen hebben individueel de websites gecontacteerd met de boodschap dat hun auteursrechten geschonden zijn. Soms werden de bewuste documenten weggehaald, soms nog niet.”

Marijke Vanderschot, onderwijspreses bij VRG, de kring

“Je schendt het auteursrecht wanneer je een boek of college samenvat tegen betaling”

BERNARD TILLEMEN (DECAAN FACULTEIT RECHTSGELEERDHEID)

doen.”

Het internet is voor Miodownik het medium van deze eeuw en ziet in zijn website alleen maar voordelen. Hij wil geen problemen met de universiteiten en hogescholen, maar vindt de tegenkantingen onterecht: “Wij hebben het gevoel dat de univer-

wordt. Toch ziet Vanderschot het niet als een probleem dat alleen op haar faculteit speelt: “Ik denk dat dit in de eerste plaats komt omdat het nog niet zo bekend is, maar ik heb er al met andere mensen over gepraat en de verontwaardiging is aan het groeien.”

Vervolg voorpagina

“We hebben de grens gelegd op dat punt dat zoveel mogelijk winst en zo weinig mogelijk verlies met zich meebrengt,” besluit de vicerector.

Bovendien hoeft het daar niet te eindigen voor diegene die vroeger uiteindelijk wel een diploma had gehaald, aldus Pollefeyt. “We hopen dat een aantal studenten alerter zullen studeren, en dat die groep van zes procent minder risico's gaat nemen. Zo zullen we dat procent naar beneden kunnen halen. Het is ook niet zo dat we

mensen definitief gaan uitsluiten. In tweede instantie kunnen ze via zalmtrajecten (*waarbij je bescheiden begint en steeds opklimt, red.*) en schakelprogramma's eventueel later een universiteitsdiploma ha-

len.” Er komen uitzonderingen voor studenten die wegens overmacht, zoals ziekte of een overlijden, niet aan de benodigde studiepunten raken.

Bij de studenten viel weinig kritiek te merken op het voorstel tot

een bindend studieadvies. Vanderschot: “De cijfers spraken voor zich. Met deze maatregel kunnen onsuccesvolle studenten zich tijdig heroriënteren, en eventueel later een diploma in die richting behalen als ze terugkomen of terug instromen. Het is te eenvoudig om te zeggen dat we mensen hun diploma afnemen. Het is ook een sterk symbolische maatregel die eerstejaars hopelijk zal aanmoedigen harder te werken, waardoor er meer mensen over die grens van 30 procent CSE zullen raken.”

Johan Verberckmoes is één van de vicedecanen die deze week in

de Onderwijsraad moet beslissen over het voorstel. “We houden vast aan de openheid van ons onderwijs, maar het is nodig dat deze maatregelen tenminste onderzocht worden. Een duidelijke studieduurvertraging is zichtbaar, en heel veel studenten buizen in het eerste jaar.”

Toch wil Verberckmoes niet gezegd hebben dat het voorstel er ook ongewijzigd komt. “Het debat moet aangegaan worden. Er zijn ook mogelijkheden om bijvoorbeeld iets te doen na het tweede jaar. Alles moet naast elkaar gelegd worden.”

Ongeveer een vierde van de eerstejaars zit onder de 30 procent CSE

Onderwijs

PAL-SESSIES: TO TEACH IS TO LEARN TWICE

Van socratische gesprekken tot pittige examenvragen

Een studiemethode ontwikkelen en inzicht verwerven in volumineuze, beangstigende witte cursussen is voor vele (eerstejaars)studenten een hele onderneming. PAL, ofwel Peer Assisted Learning, biedt een overtuigende remedie.

ELINE HOOGMARTENS

PAL is een dynamische werkvorm waarbij kleine groepjes eerstejaars, alias PAL-tutees, begeleid worden bij het verwerken van de leerstof door hogerejaars, alias PAL-tutors, die dezelfde richting of minstens hetzelfde vak hebben gevolgd. Tijdens de PAL-sessies wordt gefocust op moeilijkere leerstofmateriaal die door discussie en luidop denken meer reliëf krijgen. De tutors zetten de meest relevante en pittigste topics - lees: examenvragen - op de agenda. Dat gebeurt soms zelfs met inspraak van professoren die het PAL-project doorgaans sterk promoten.

“Je frist je leerstof op en het staat sterk op je cv”

KAREL REYBROUCK (PAL-VERANTWOORDELIJKE VRG)

Hoewel PAL naast hoorcolleges, werkcolleges en monitoraatsessies een extra ballast lijkt, zorgt het actieve studeerklimaat, in tegenstelling tot de eerder passieve hoorcolleges, voor een meerwaarde. Naast het verwerken van de leerstof wordt ook een doeltreffendere studiemethode aangebracht. Hierbij vertrouwen de oudere studenten hun beste tips toe aan de eerstejaars. Saar Vandenberghe, studente Toegepaste Economische Wetenschappen, vult aan: “De PAL-sessies leren me open vragen aanpakken en mijn antwoorden structureren, wat voor het rechtsvak dat ik volg toch anders ligt. Dat is iets wat amper aan bod komt in de hoorcolleges.”

Jan-Baptist Lemaire, lid van VRG Onderwijs en voormalig PAL-tutor, ziet PAL zelfs als een vorm van millenniumonderwijs, waarbij niet zozeer op kennisoverdracht wordt gefocust, maar wel op de student zelf. “PAL is het forum bij uitstek voor het socratische gesprek, dat leidt tot nieuwe inzichten, zowel voor de tutor als voor de tutees.”

Over faculteiten

Terwijl PAL zich de voorbije jaren binnen de verschillende faculteiten ontwikkelde, is er dit jaar voor de eerste keer een samenwerking tussen faculteiten, met name tussen de studentenkringen Ekonomika en VRG. “Eerstejaarsstudenten rechten worstelen wel eens met het vak Economie, dat voor studenten economie een inleidend en niet zo moeilijk vak is,” vertelt Karel Reybrouck, PAL-verantwoordelijke van VRG. Ook aan de andere zijde klinkt een gelijkaardig verhaal. “Studenten eco-

nomie hebben amper een codex aangeraakt en toch wordt al snel verwacht dat ze hiermee kunnen werken. Dat is zeker niet evident,” stelt Annelies Van den Bossche, vice-preses Onderwijs bij Ekonomika, vast.

Gedurende het academiejaar maken PAL-tutors van de faculteit Rechtsgeleerdheid een 150-tal studenten (Toegepaste) Economische Wetenschappen wegwijs in wetsboeken bij het vak Inleiding tot recht. Daarna onthullen de PAL-tutors van Ekonomika een driehonderdtal studenten rechten in het tweede semester de geheimen van de markteconomie.

Aan PAL-tutees geen gebrek. “Dit is voor hen een kans op extra studiebegeleiding, die bovendien gratis is,” verklaart Karel. “Deze uitwisseling tussen tutors is mooi meegenomen, zeker omdat er geen monitoraten meer worden georganiseerd voor dit vak,” vult Annelies aan. Concreet worden er vier sessies georganiseerd waarbij de belangrijkste leerstukken aan bod komen, aangegeven door de professor Economie voor rechtenstudenten. “Hij frist de focuspunten nog eens voor ons op en geeft tips om deze over te brengen naar de tutees,” vertelt Annelies enthousiast.

Motivatie

“PAL-tutors vinden is iets moeilijker, maar uiteindelijk vinden we altijd wel voldoende gemotiveerde studenten. Ook zij hebben er trouwens voordeel aan: het is nuttig om de basisleerstof nog eens op te frissen en didactische vaardigheden te ontwikkelen. Bovendien staat het sterk op je cv,” vertelt Karel overtuigend.

“PAL is bij uitstek een forum voor het socratische gesprek, dat leidt tot nieuwe inzichten”

JAN-BAPTIST LEMAIRE (VOORMALIG PAL-TUTOR)

Alix Vandeweyer, derdejaarsstudente Engels-Italiaans, is ook enthousiast over PAL. Zij denkt er aan om in het onderwijs te stappen en dan is PAL een uitstekend voorproefje. “Hier ben je niet enkel ‘leerkracht’, maar ook gewoon medestudent. Door de lossere sfeer komen studenten gemakkelijker met hun vragen en zorgen naar ons. Dat ook wij er geraakt zijn, moet hen toch geruststellen,” lacht Alix.

Karolien Wilmots

Ilke Droogmans (comitélid Ekonomika), Saar Vandenberghe (tutee en comitélid Ekonomika), Karel Reybrouck (PAL-verantwoordelijke VRG) en Annelies Van den Bossche (vice-preses Onderwijs Ekonomika) staan pal achter de PAL-sessies

Advertentie

TOWARDS A PHD
PhD Information-Session
for graduating Master students

Wednesday 3 December 2014, 19h00, Aud. Max Weber, Parkstraat 51

Information and registration:
<http://set.kuleuven.be/phd/infoavond.htm>

Organized by
Leuven Arenberg Doctoral School Science, Engineering & Technology
Leuven International Doctoral School Biomedical Sciences

Onderwijs

TAALREGELS MAKEN HET MOEILIK VOOR MASTERS

Gezocht: Nederlandstalige vakken

De ingewikkelde taalregels en quota voor Engelstalige masters zorgen voor heel wat wrevel. Sommige richtingen moeten hard zoeken om genoeg Nederlandstalige vakken in te richten.

KORNEEL DE SCHAMP EN
EVELYNE VAN HECKE

De taalregels van de Vlaamse overheid zorgen voor problemen. Faculteiten die bepaalde masters zowel in het Nederlands als Engels aanbieden, kampen met inhoudelijke verschillen omdat er soms niet genoeg vakken in het Nederlands worden gevonden.

Het kabinet van de minister van onderwijs spreekt duidelijke taal: "De nieuwe taalregeling beperkt het aantal anderstalige masteropleidingen. Van de initiële masteropleidingen mag slechts 35 procent anderstalig zijn."

Dat betekent dat 50 procent van de vakken in een andere taal dan het Nederlands is. De limieten zijn streng: "Deze opleidingen kunnen enkel aangeboden worden als er binnen de Vlaamse Gemeenschap een Nederlands-talig equivalent aanwezig is."

Praktisch

Deze regels zorgen voor problemen in heel wat richtingen. Lins Heivers, vice-kringcoördinator bij Politika, de kring van de studenten sociale wetenschappen, ziet problemen voor de master Antropologie. "Organisatorisch is dat niet altijd evident. Voor elk Engelstalig vak moet er immers een Nederlandstalig equivalent zijn. Een aantal proffen

moet dus dezelfde les eens in het Nederlands en eens in het Engels geven. Voor de docent in kwestie is dat een enorme onderwijsbelasting."

De docenten zijn vragende partij voor het gemeenschappelijk inrichten van de vakken. Heivers: "De taalwetgeving moet er zijn, maar brengt jammer genoeg heel wat praktische problemen met zich mee. Studenten die inschrijven voor een Nederlandstalig opleidingsonderdeel, hebben recht op les en begeleiding in het Nederlands."

"De oplossing lijkt het inrichten van een gemeenschappelijk Engelstalig college, maar wel gescheiden begeleiding in beide talen. Als studenten vinden wij dat niet de ideale oplossing. Het evenwicht tussen beide masters moet behouden blijven. We kunnen niet toestaan dat bijvoorbeeld studenten in de Engelstalige master meer les of begeleiding krijgen dan hun Nederlandstalige collega's."

Creatief

Dat er soms creatief wordt omgesprongen met de regels bevestigt ook Axel Vanmeulder, groepscoördinator Onderwijs van Ingenieurskring VTK. "Op het departement computerwetenschappen is sinds dit jaar een Engelstalige master. De Nederlandstalige master wordt ook nog steeds aangeboden, maar

de lessen daarvan worden enkel in het Engels gegeven. Maar per

“De taalregels zijn niet realistisch”

NIELS DEBONNE (SCIENTICA)

twee uur hoorcollege wordt er telkens een half uur extra voorzien voor de studenten die graag wat meer uitleg wensen in het Nederlands. De studenten ma-

ken hier echter amper gebruik van, omdat ze er geen probleem mee hebben dat hun lessen in het Engels zijn. Voor de Nederlandstalige studenten wordt het examen naar het Nederlands vertaald, omdat zij hier recht op hebben."

Ook Niels Debonne van wetenschapskring Scientica heeft het over problemen bij de masters Geografie. "Het gaat allemaal om kleine problemen, maar samen is dat wel *de merde*. De taalregels zijn niet realistisch. De helft van alle studenten zijn Engelstalig, en er is ook gewoon niet veel in het Nederlands te doen in ons vakgebied."

Nog niet alle problemen zijn van de baan. Debonne: "In de

master gaan we op excursie. Ze doen alsof dit zowel een Nederlands als een Engelstalig vak omhelst, maar eigenlijk wordt er enkel Engels gesproken."

Patrick Pasture, co-directeur van de Master Europese Studies, ziet een probleem. "We hebben meer Nederlandstalige vakken ingevoegd in het Nederlandstalige programma en de Engelstalige keuzevakken enorm beperkt. Voor ons is het heel moeilijk aangezien er in dit domein heel weinig Nederlandstalige vakken beschikbaar zijn."

Hoewel de taalwetgeving op begrip kan rekenen vanuit veel hoeken, blijft het een open vraag of ze in praktijk niet meer problemen opwekt dan ze er oplost.

Thesis in het Engels in Nederlandstalige richting ligt moeilijk

De taalregels bij een masteropleiding zorgen ook voor problemen bij het opstellen van masterproeven. Internationale studenten die in het Nederlands studeren maar hun thesis in het Engels willen doen, worden soms noodgedwongen geweigerd.

Masterproeven moeten in de taal van de opleiding geschreven worden. Een masterproef in een andere taal schrijven kan enkel als er terugkoppeling is met de betrokken doelgroepen. Het is een uitzondering die vaak wordt toegekend.

In Nederlandstalige programma's zitten echter een stijgend aantal internationale studenten. Het gaat niet enkel om Nederlanders, maar ook om studenten met een tweetalige opvoeding door roots in Vlaanderen en studenten die speciaal een taalbad Nederlands nemen om zich in te kunnen schrijven in een kwalitatieve, goedkopere Nederlandstalige opleiding.

Op de campus Sociale Wetenschappen werd een stijgend aantal aanvragen van die laatste categorieën gesignaleerd. Die moeten echter geweigerd worden. "Deze studenten vragen een uitzondering aan omdat ze zich schriftelijk beter kunnen uitdrukken in het Engels dan in het Nederlands. Een thesis is natuurlijk een zware taak."

"De faculteit vindt het moeilijk om internationale studenten dit te weigeren, maar moet het uiteindelijk wel doen. Nederlandstalige studenten mogen hun thesis wel in het Engels schrijven. Bij hen is er wel de zekerheid dat ze het ook in het Nederlands zouden kunnen," vertelt Lins Heivers, vice-kringcoördinator van Politika.

Procedure

Een procedure moet nagaan of studenten die geen Nederlandstalig diploma secundair of hoger onderwijs behaalden het

Nederlands voldoende beheersen. "Studenten die onvoldoende Nederlandse taalvaardigheden hebben, moeten hun thesis dan in het Nederlands schrijven."

"Er moet over gewaakt worden dat studenten die

“Ik mocht mijn thesis niet in het Engels schrijven ook al was alle research in die taal”

EMILY POWEL
(STUDENTE FARMACIE)

een Nederlandstalig diploma behalen het Nederlands ook effectief beheersen." Heivers gaat akkoord dat een thesis enkel in een andere taal kan als het relevant is voor het onderzoeksveld.

Nochtans moeten internationale studenten de toestemming krijgen van de *International Admissions and Mobility Unit* alvorens zij zich kunnen inschrijven voor een Nederlandstalige opleiding en wordt daarbij een certificaat van het Nederlands als vreemde taal gevraagd om hun kennis van het Nederlands te bewijzen. Anders mag de student niet aan de opleiding beginnen.

Emily Powel, een internationale studente die een Nederlandstalige master Farmaceutische Wetenschappen haalde, vond een thesis in het Nederlands schrijven moeilijk.

Powel: "Ik mocht mijn thesis aanvankelijk niet in het Engels schrijven, ook al ging het over een terugbetalingssysteem voor kankermedicijnen in de VS en moest al mijn research in het Engels gebeuren."

"Nederlands is mijn tweede taal, maar mijn schrijfvaardigheden zijn niet zo goed als mijn spreek- en luistervaardigheden. Dit leek wat problematisch voor mijn thesis, want ik was niet geslaagd. Het was een complex topic en het vertaalwerk was niet evident."

"Wanneer ik het herschreef tijdens de zomer moest ik mijn Nederlandstalige familie en vrienden vragen om mij te helpen bij die 70 pagina's. Ik mocht ook een deel in het Engels doen. Toen was ik geslaagd," aldus Powell. De vraag blijft alvast hoe de KU Leuven dit heikele dossier verder zal aanpakken. (evh)

Internationaal

KU LEUVEN INTRODUCEERT EERSTE INDIASE LEERSTOEL

“In India ontmoet je vele eeuwen naast elkaar”

Professor Gulshan Sachdeva tracht dit semester de Leuvense studenten wat meer kennis bij te brengen over het hedendaagse India. Daarbij ligt de focus op India als globale speler.

DORIEN JAENEN EN
JELLE VAN HERCK

Hoe bent u in Leuven terecht gekomen?

Gulshan Sachdeva: «Vorig jaar heeft ICCR (*Indian Consul for Cultural Relations*) een overeenkomst afgesloten met de KU Leuven, voor de oprichting van een leerstoel *Contemporary Indian Studies*. ICCR heeft wereldwijd al zo'n honderd leerstoelen opgericht. Oorspronkelijk focusten deze vooral op Indische talen en geschiedenis.»

«De afgelopen tien jaar wordt er vanuit de universiteiten ook interesse getoond voor het moderne India. Ik zal tijdens mijn verblijf hier *Global Perspectives on Contemporary India* doceren. Bovendien spits mijn persoonlijk onderzoek zich toe op Europese studies. Een verblijf van drie maanden in België, het hart van Europa, sprak mij dus wel aan.»

Welk aspect van India interesseert Belgische studenten volgens u het meest?

Sachdeva: «Studenten vragen zich vooral af hoe zo'n groot en divers land als India bestuurd wordt. In de Belgische context denken ze immers onmiddellijk aan de communautaire spanningen. Als in zo'n klein landje een regeringsvorming al maanden aansleept, hoe kan India, met meer dan één miljard inwoners, zichzelf dan efficiënt besturen?»

«Persoonlijk denk ik dat dit enkel mogelijk is via de democratische

kennen een aangroei van sloppenwijken. De landbouwsector is de laatste decennia fel gekrompen, de diensteneconomie groeide dan weer enorm. De industriële fase is daarbij grotendeels overgeslagen.»

«De nieuwe regering nam daarom het initiatief om de industriële infrastructuur uit te bouwen. Ze beseft immers dat dit de enige manier is om jobs te creëren.»

«Om India uit de armoede te halen is een economische groei van 9 procent per jaar nodig, momenteel is dit 7 procent. Om dit streefdoel te halen is energie van cruciaal belang. De energievoorzieningen moeten de komende jaren uitgebouwd worden.»

Russische vrienden

Hoe denkt India de groeiende energieproblemen aan te pakken?

Sachdeva: «Momenteel importeert India twee derde van haar olie uit het Midden-Oosten. Deze regio wordt echter steeds instabiel. Net zoals Europa haar energiebronnen probeert te diversifiëren van Rusland naar andere delen van de wereld, tracht ook India te diversifiëren, maar dan net met het oog op Rusland.»

«Volgende maand komt Poetin naar India. Mogelijk zal hij hierbij een gas- of oliepijplijn aankondigen die energie vanuit Rusland aanlevert. Alle verdragen hiervoor zijn al afgesloten, alleen het traject van de pijplijn is nog onzeker.»

«Er zijn daarbij twee mogelijkheden: via Pakistan of via China. De eerste optie is technisch het eenvoudigst, gezien het vlakke landschap, maar ligt politiek zeer moeilijk. De diplomatieke relatie met China is stabiel, maar daar zit je dan weer met bergachtig terrein.»

«Daarnaast wil India op binnenslands vlak inzetten op nucleaire energie. In Europa is deze energievorm gecontesteerd. India gelooft dat dit de enige manier is om snel en goedkoop energie te produceren. Iemand die geen elektriciteit heeft geeft nu eenmaal niet om hoe deze geproduceerd is, zolang ze er maar is.»

Betekent het bezoek van Poetin dat India zich meer naar Rusland richt en minder naar de EU?

Sachdeva: «De relaties van India zowel met de EU als met Rusland zijn twee afzonderlijke dingen. India heeft goede relaties met beiden. De hechtere relatie tussen India en Rusland valt bovendien niet uit de lucht. Al tijdens de Sovjet-

Kalina De Blauwe

periode was India de belangrijkste handelspartner van de USSR. Pas na de ineenstorting van de Sovjet-Unie veranderde dit.»

«De twee landen behielden een goede verstandhouding. Trouwens, toen Modi (*de Indische premier*) Poetin ontmoette op de laatste BRICS-top (*BRICS is de organisatie van groeielanden zoals Rusland en India, red.*), zei hij het volgende: “Als je in India een kind vraagt wie India's beste vriend is, zal het antwoorden: Rusland.” De meeste Indiërs geloven inderdaad dat Rusland hun beste vriend is. Daarom neemt India een neutraal standpunt in over de crisis in de Krim dan de meeste Europese landen.»

Recyclagekampioen

Hoe ziet India haar relatie met Europa inzake klimaat?

Sachdeva: «Globale uitdagingen, zoals klimaatverandering, vereisen samenwerking. Noch het Westen, noch ontwikkelingslanden kunnen dit alleen. Tegelijkertijd ligt de verantwoordelijkheid, volgens mij, meer bij de westerse landen. Zij moeten

immers eerst hun consumptiepatroon aanpassen vooraleer ze commentaar leveren op het beleid van groeielanden als India.»

«Soms ben ik echt verbaasd over de overconsumptie in het

hier nodeloos veel verpakt, wat een berg aan afval creëert die dan weer een enorme belasting voor het milieu vormt. Deze opvatting is volgens mij verkeerd.»

Beantwoordt het Westers beeld over India aan de realiteit?

Sachdeva: «Er bestaan nog steeds bepaalde stereotypen over India: dat het een arm en onveilig land is, waar mensen sterven van de honger. Maar het tegenovergestelde is waar: ja, er zijn arme mensen in India, maar ook veel rijke mensen.»

«In India ontmoet je vele eeuwen naast elkaar: sommige mensen leven in de 21ste eeuw, terwijl anderen nog een paar eeuwen achterop lopen. We mogen niet uit het oog verliezen dat India de afgelopen decennia enorm veranderd is. De meeste mensen die ik ken hebben een veel hogere levensstandaard dan hun ouders. Ook oude taboes en gebruiken brokkelen af. De beste manier om je een mening te vormen over India is simpelweg er zelf over te lezen en er naartoe te gaan!»

“India's grootste prestatie is democratie”

weg. Als iemand mij dan vraagt naar India's grootste verwezenlijking, dan zeg ik: democratie.»

Wat zijn India's grootste uitdagingen?

Sachdeva: «Armoede blijft een groot probleem. 30 procent van de bevolking leeft in extreme armoede. Niet alleen op het platteland heerst armoede, ook de steden

“Voor De meeste Indiërs is Rusland hun beste vriend”

Westen. Er is natuurlijk een zekere levensstandaard gecreëerd, die vanuit Westers standpunt begrijpelijk is, maar tegelijkertijd is die ook zeer verspillend.»

«Er is een dualiteit: enerzijds zijn jullie recyclagekampioenen, bijna op het fundamentalistische af. Anderzijds zijn de producten

Internationaal

Veto op verplaatsing **POLEN**

Duizenden Vlaamse studenten trekken jaarlijks op Erasmus. Om degenen die onder de eigen kerktoren blijven, toch een smaakje buitenland mee te geven, trok Veto op verplaatsing.

Gevangen tussen oud en nieuw

Polen. Het land roept meteen beelden op van grauwe lucht, grijze fabrieken en winterse koude. Toch is er heel wat meer te beleven in het land van Walesa en Woytila

KORNEEL DE SCHAMP

De grijze communistische fabrieken van Polen staan collectief op ons netvlies gegrift. Sinds het verdwijnen van het IJzeren Gordijn kende het land echter een modernisering en is het al tien jaar lid van de Europese Unie. Meteen werd het ook een aantrekkelijke bestemming voor Erasmusers aller landen.

Het grijze Polen is immers maar een clichébeeld. Polen bruist, bloeit en ondergaat een modernisering. Dat zorgt voor vreemde contrasten tussen het communistische verleden en het moderne Europa. Oude Sovjettrams rijden naast spiksplinternieuwe hypermoderne tramstellen. Een gemoderiseerd stadscentrum steekt schril af tegen verloederde dorpen in de omgeving. Dat zag ook Clem, een Franse studente die een jaar in Polen verbleef. "Er zijn arme mensen, maar tegelijk is er ook een middenklasse die steeds rijker wordt. Er is een gat dat groter wordt, en dat is toch wel vreemd en tegelijk fascinerend."

Die tweedeling merk je ook in de lessen. Clem studeerde geneeskunde. "Sommige ziekenhuizen zijn echt heel ouderwets. Je ligt met tien

en op sommige mondelinge examens ben je al na één korte vraag terug buiten.

Priesters en nonnen

De Polen zelf zijn extreem trots op hun land, hun taal en hun geloof. Overal zijn volle kerken te vinden, naast de talrijke bedevaartsoorden en heilige plaatsen. Priesters en nonnen komen regelmatig voor in het straatbeeld. Karol Woytila - Paus Johannes Paulus II - wordt vereerd, zijn beeltenis verschijnt in het hele land.

De Poolse identiteit is zo belangrijk door de diepe wonden die de Tweede Wereldoorlog en het communistische regime sloegen in de Poolse maatschappij. Die wonden zijn nog steeds duidelijk zichtbaar en worden uitbundig herdacht. Toch blijven de Polen er gemoeidelijk onder, en zien ze de toekomst meestal somber in. Andreas deelt zijn ervaringen. "Als je iets in het Pools probeert te vragen, zijn ze heel vriendelijk en behulpzaam. Het is een soort van nationale trots, ze zijn blij als je hun taal probeert te leren of te spreken. Als je Engels praat, zijn de meesten iets minder behulpzaam."

koop. Als je dat wilde, kon je iedere dag uit eten gaan." Andreas gaat akkoord. "Pierogi en Zapiekanka waren echt top en heel goedkoop. Er is wel heel veel vlees in hun keuken, dus vegetariërs hebben het niet gemakkelijk. En hun sauerkraut was wel echt niet te eten."

Dan is er natuurlijk wodka, zowat de nationale Poolse drank, best genuttigd na het luidkeels roepen van *Nazdrowje!*. Clem geeft alvast goeie raad. "Een wodkaoproeverij klinkt leuk, maar na twee wodka'soorten te hebben uitgeprobeerd, smaak je het verschil niet meer. Dus je laat beter je vrienden proeven om dan zelf de beste te proberen," lacht ze.

Krakau, het historische hart van Polen

Nele Behaeghel

Wodka nuttig je best onder het luidkeels roepen van *Nazdrowje!*

naast elkaar, zonder gordijnen of enige privacy. Scans en MRI's worden echt alleen maar gedaan als het levensnoodzakelijk is. Op dat vlak is het een andere wereld."

Duitse rechtenstudent Andreas ziet ook heel wat verschillen. "In Duitsland moeten we slechts één groot examen doen na onze studie van vijf jaar. In Polen was er voor elk vak wel een examen en moest je veel meer vanbuiten leren." Voor een Vlaamse student lijkt het sterk op het systeem dat hier gangbaar is. Toch wordt er vaak veel meer aandacht besteed aan papers en tussentijdse evaluatie. Examens zijn iets minder belangrijk. De blokperiode is kort tot onbestaande,

Wodka

Over het culinaire aspect zijn de meningen verdeeld. De Poolse keuken is misschien niet om over naar huis te schrijven, het is wel het land van heerlijke *pierogi*, of hartig gevulde deegwaren, *szarlotka*, de Poolse appeltaart of *zapiiekanka*, het op pizza gelijkende fastfood waar studenten verzet op zijn. Clem vertelt: "Het eten is heel goed-

De Poolse stad Gdansk

Nele Behaeghel

Erasmusbestemmingen Hoe groter, hoe liever

Jaarlijks gaan honderden KU Leuvenstudenten op Erasmus. Welke van de diverse bestemmingen zijn hot, en welke bestemmingen zijn wat minder gegeerd?

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Binnen de KU Leuven blijkt Frankrijk de populairste bestemming. Op de tweede plaats komt Spanje, Duitsland vervolledigt de top drie van meest gekozen Erasmusbestemmingen in Leuven.

Grote landen blijken dus het populairst. "Dat komt omdat deze gro-

te landen veel instellingen hebben waardoor het voor ons makkelijker is om partnerschappen af te sluiten," verduidelijkt Elke Timmermans, medewerkster van het International Office en verantwoordelijk voor de Erasmusprogramma's. "Een tweede factor waar de grote landen een voordeel hebben is dat van de taal. Talenkennis opdoen blijkt dus

een belangrijke factor vooral omdat Erasmusstudenten vaak lessen volgen in de lokale taal," aldus Timmermans.

Aantrekkingskracht

Bestemmingen in het Verenigd Koninkrijk zijn volgens Timmermans erg gegeerd omwille van de taal, maar de plaatsen zijn beperkt. "Het is voor ons heel moeilijk om plaatsen vast te krijgen in het VK, omdat Engelse studenten die naar België komen

vooral kiezen voor Franstalige instellingen."

Scandinavische landen vallen wat minder in de smaak bij studenten. "Dat komt omdat studenten denken dat het daar heel duur is. Terwijl dit niet altijd klopt," vertelt Timmermans. Tegenover de Oost-Europese landen is ook een zekere terughoudendheid, vooral omdat studenten voor problemen vrezen omwille van de taal. "Terwijl wij een groot aantal partnerschappen hebben die uitstekende anderstalige vakken aanbieden."

Als wordt gekeken naar de populairste steden steken ook hier de grootsten, zoals Londen of Parijs er bovenuit. Volgens Timmermans komt dit omdat studenten die steden al vrij goed kennen. "Het is normaal dat de bekendere steden een grotere aantrekkingskracht hebben. Toekomstige Erasmusstudenten hebben vaak niet zoveel zin om over kleinere en onbekende steden informatie op te zoeken. Hoewel veel studenten die kiezen voor een kleinere stad met zeer positieve ervaringen terugkomen," besluit Timmermans.

Sociaal

DEBAT OVER SYRIËSTRIJDERS

Solden bij IS: identiteit voor een prijsje

Naast alle interne bekommernissen heeft de socialistische vakbond ook oog voor de Syriëstrijdersproblematiek. Linx+, de socioculturele zusterorganisatie van het ABVV verleide Rik Coolsaet, Hans Bonte en Mohamed Chakkar tot een debat.

LOUISE WILLOCX

Kort na de start van het debat werd de focus op IS en diens snelle opkomst al gauw verlegd naar de beweegredenen van Syriëstrijders en de verscheidene maatschappelijke problemen die dit fenomeen voeden. Bonte, die als burgemeester van Vilvoorde voortdurend te maken krijgt met vertrekkende strijders, zag daarbij één kenmerk steeds terugkeren: "Het zijn allemaal mensen die zich niet thuis voelen in de samenleving en worden meegesleurd in een moment van identiteitscrisis. En dan reikt IS je plots een identiteit aan. Door in Syrië te gaan strijden kan je namelijk een goede moslim zijn."

Rik Coolsaet, professor Internationale Betrekkingen, en Mohammed Chakkar, coördinator van de Federatie van Marokkaanse Verenigingen gingen in debat over de Syriëstrijders

Charlotte Daumerie

Iedereen beaamde dat vechten voor IS volledig losstaat van de islam. Coolsaet, professor Internationale Betrekkingen aan de UGent, wou vooral meer aandacht voor de algemene dynamiek. "Er moet geke-

ken worden naar de achterliggende motivaties van jongeren. Sommigen willen hun problemen thuis of hun gerechtelijk verleden ontvluchten. Anderen willen ergens bijhoren. Daarnaast heb je de avonturiers, en jongeren die vinden dat het cool is om naar Syrië te trekken. Voor hen is IS een warenhuis, dat hen eender wat kan bieden. Of ze nu hulpverlener willen zijn, een vriendengroep willen hebben of diepreligieus willen leven."

Probleem

Chakkar, coördinator van de Federatie van Marokkaanse Verenigingen, ging dieper in op de sociale problemen die ervoor zorgen dat die jongeren zich slecht voelen. "Het is erg frustrerend. Hoe hard je ook werkt, je geraakt er toch niet. Louter vanwege je nationaliteit. Als groep voel je je dan geveiseerd en gediscrimineerd. Uiteindelijk is dit een nieuwe vorm van antisemitisme. Je creëert zo een subproletariaat, waaruit het bovendien erg makkelijk rekruteren is."

Als cruciale factor schoof hij het verouderde onderwijssysteem naar voren. De samenstelling van scholen en klassen is veranderd, maar het systeem is niet mee geëvolueerd. Hij vindt het onzin om dat vervolgens te gaan culturaliseren. "Ook Marokkaanse ouders willen niets liever dan dat hun kind het goed doet."

Pers

Ook de pers ging niet vrijuit. Coolsaet vond het dom om te vragen

dat de moslimgemeenschap zich van IS distantieert. "Dat hebben ze al talloze keren gedaan, maar de pers heeft er geen oor naar.

lijden. Ook Bonte liet zich door het publiek verleiden tot een pleidooi voor de noodzaak van kindercrèches. Alle panelleden

"De socialisten hebben zich toch ook nooit moeten verantwoorden voor de daden van de CCC?"

RIK COOLSAET
(PROFESSOR INTERNATIONALE BETREKKINGEN UGENT)

De socialisten hebben zich toch ook nooit moeten verantwoorden voor de daden van de CCC (*communistische terreurgroep uit de jaren '80, red.*)?"

Chakkar heeft het opgegeven om IS publiekelijk te veroordelen. Hij was het beu dit steeds weer zonder enig effect te doen. Bovendien wou hij ook niet de rol vervullen van "de enige goede Marokkaan" die tegen IS zou zijn. "Dat is een totaal verkeerde voorstelling van de realiteit", benadrukte hij.

De panelleden weidden in het debat iets te graag uit over de sociale problematiek, die voor vele Syriëstrijders een reden zou zijn om te vertrekken. Vooral Chakkar sprak vurig over de specifieke problemen waar immigranten na vele generaties nog steeds onder

waren het met elkaar eens, wat soms leidde tot een eenzijdig en voorspelbaar debat. Hun deskundigheid en uiteenlopende maatschappelijke invalshoeken hielden het geheel toch boeiend.

België is rode lantaarn in Syriëstrijdersproblematiek

Uitspraken als "laat ze ginder maar omkomen" zijn absoluut nefast voor een goed beleid rond Syriëstrijders volgens professor Rik Coolsaet en burgemeester van Vilvoorde Hans Bonte (sp.a).

Hoe verklaart u dat er net zo veel Belgen vertrekken?

Rik Coolsaet: "Ook al moet je opletten met de cijfers, toch komen er inderdaad relatief meer strijders uit België. Hier zijn we immers wat sociale cohesie betreft echt wel de rode lantaarn. Nergens in Europa is de kloof tussen autochtonen en allochtonen zo groot inzake tewerkstelling en onderwijs. Deze politieke en maatschappelijke context maakt wel degelijk een verschil."
Hans Bonte: "Een echt sluitende verklaring kennen we niet, wel enkele verklarende factoren. Zo heb je de frustratie om niet te kunnen deelnemen aan een rijke samenleving vanwege je afkomst. Onze ligging speelt

mee, we zitten op een paar uren vliegen van het front. Je hebt ook de kracht van organisaties zoals Sharia4Belgium, die hier gemakkelijker rekruteert dan elders. Daarnaast heb je dan nog de vertrekkers die anderen aansporen ook te komen. Zij zijn de beste propagandisten."

Welke fouten mogen we zeker niet maken bij onze aanpak van Syriëstrijders?

Coolsaet: "Je mag ze zeker niet allemaal over één kam scheren. Zeggen "laat ze ginder allemaal maar omkomen" is ook echt fout. Daarnaast mag je hen zeker niet de nationaliteit afnemen."

Bonte: "We mogen inderdaad niet in stoerdoenerij vervallen. De meesten die terugkeren zullen ongevaarlijk zijn en zullen warmte en omkadering nodig hebben, maar er zullen ook enkele potentiële bommenleggers tussen zitten. Vandaar dat er maatwerk per individu nodig is."

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

Sociaal

25 JAAR AL VERENIGT &OF LEUVENSE HOLEBI-JONGEREN

“Ons ultieme doel is onszelf overbodig maken”

Val je als jongen op jongens of als meisje op meisjes? Of schipper je vrolijk tussen beide? Al vijftig jaar biedt &of Leuvense holebijongeren een thuis.

SAM RIJNDERS

Met een geslaagde uitvoering van *Somewhere over the rainbow* opent homokoor Cantarelli het verjaardagsfeestje in de hal van het Leuvense stadhuis. Feestvarken van dienst is de Leuvense holebi-jongerenvereniging &of, ondertussen een kwarteeuw oud.

men is bijvoorbeeld niet ideaal,” lacht hij.

Jaarlijks zetten zo'n vijftig jongeren die stap. “Vooral mensen die in Leuven komen studeren,” zegt Demeyer. “Ze nemen hier een nieuwe start en leren zichzelf kennen.” Al outen jongeren zich steeds vroeger. “Daar gaan we in de toekomst op moeten focussen.

Apartheid

“Als puber heb je het sowieso moeilijk. Zeker als je niet beantwoordt aan de norm, wat die ook moge zijn,” weet schepen van Gelijke Kansen Denise Vandevort (sp.a). “Het is belangrijk om dan een plek en mensen te hebben waar je terecht kan.”

Zij werkt graag en constructief samen met de holebi-jongerenvereniging. “Toen Couperus en Cocteau (*legendarisch holebicafé en thuisbasis van &of, red.*) sloot, was dat een drama. Als stad hebben wij toen geholpen met de zoektocht naar een nieuw pand.” Nu stimuleert en subsidieert de schepen de ontmoetingsfunctie van het nieuwe Holebihuis.

Hoe goed &of ook draait, blijft zulke zelfopgelegde holebi-apartheid geen jammere zaak? “Uiteraard,” vindt ook Demeyer. “Ons ultieme doel is om onszelf overbodig te maken. We hopen dat er ooit geen *coming out* meer bestaat.” Of wanneer niemand nog vreemd opkijkt van het geslacht van je nieuwe lief.

In afwachting daarvan kent Vandevort alvast een nieuw strijdperk. “Vlaanderen is een voorloper, maar in Europa is er nog werk aan de winkel.” Jonge holebi's in Oost-Europa kunnen alleen maar dromen van een &of. “We mogen geen eiland in een zee van intolerantie zijn,” besluit Vandevort.

De uitnodiging voor het eerste galabal van &of, dat toen nog Het Goede Spoor heette

DEZE UITNODIGING IS STRIJT PERSOONLIJK

“We mogen geen eiland in een zee van intolerantie zijn”

SCHEPEN VAN GELIJKE KANSEN DENISE VANDEVOORT (SP.A)

Ze organiseren fuiven en een maandelijks caféavond, en gaan langs bij middelbare scholen om tolerantie te kweken. Maar bovenal helpen ze jongeren uit de kast te kruipen door een veilige haven te bieden. “Daarom zijn onze activiteiten zo laagdrempelig mogelijk,” legt coördinator David Demeyer uit. “Gaan zwem-

Nu is onze werking afgestemd op studenten. Voor scholieren kan je donderdagavond geen activiteiten organiseren.”

Opvallend ook: meer jongens dan meisjes. “Met JoLa (*Jong Labyrinth, red.*) hebben jonge lesbiennes een eigen vereniging,” verklaart Demeyer. “In andere steden is dat niet zo.”

Leuven Klimaatneutraal 2030 Toekomst of illusie?

In 2011 deed Leuven de ambitieuze belofte om tegen 2030 klimaatneutraal te worden. Een heel grote uitdaging, en de klok tikt. Is dit een haalbare kaart, of is het project gewoon een ego booster voor de stad?

LOUISE VAN STICHEL

De uitstoot van broeikasgassen op Leuven's grondgebied moet tegen 2030 gereduceerd worden tot maar liefst nul procent. Vorig jaar werd hiervoor de vzw Leuven Klimaatneutraal 2030 (LKN) in het leven geroepen.

De bestuursleden komen uit zowel het stadsbestuur, de bedrijfs-wereld, de academische instellingen als het middenveld. Katrien Rycken, coördinator van LKN, legt uit: “Op dit moment zitten we in een omschakelingsfase. De tijd van filosoferen en vergaderen is voorbij. Het is tijd voor actie.”

Maandag 10 november werd hierover een debat georganiseerd met als panel Katrien Rycken, Mathias Bienstman (Bond Beter Leefmilieu), Han Vandevyvere (VITO, onderzoekseenheid Transitie Energie en Milieu) en Iris

Gommers (van het Stadslab 2050 Antwerpen).

Nulmeting

Vorig jaar werd een nulmeting uitgevoerd die de uitstoot van de stad Leuven en haar deelgemeenten vaststelde. Uit de resultaten bleek dat vooral verkeer en bebouwing de grootste boosdoeners waren, met respectievelijk 25 en 60 procent van de totale uitstoot. Vervolgens werd een concreet actieplan voorgesteld.

Op dit moment ligt er een lijst van een twintigtal afgebakende projecten klaar. Er werden ook peters en meters aangeduid, die elk zullen instaan voor een project. Ook zijn er zes thematische cellen opgericht, die ieder verantwoordelijk zijn voor een sector die broeikasgassen uitstoot, zoals landbouw of consumptie.

Leuven zag in het project een opportuniteit om niet alleen het

klimaat te verbeteren, maar daar ook een sociale component aan vast te koppelen. Zo wil de stad aantonen dat een klimaatbeleid meer betekent dan bomen planten en autoluwe straten creëren. Ook economische belangen worden behandeld, met jobcreatie tot gevolg, en betere levensomstandigheden worden gecreëerd.

Valkuilen

Het project bleef niet gespaard van kritiek. Bienstman wijst erop dat klimaatneutraliteit tegen 2030 waarschijnlijk niet mogelijk is. “De inspanningen die geleverd worden moeten minstens vier keer sneller gebeuren om de deadline te halen.” Toch is het streefdoel belangrijk om klimaatverbetering op de agenda te houden.

Tijdens het debat werd ook gewezen op de inconsistenties in het milieubeleid van de stad. David Dessers van Groen stelt zich vragen bij het LKN-voorzitterschap van Leuven's schepen van Milieu, Mohamed Ridouani (sp.a). Is een onafhankelijke voorzitter niet beter in staat om een eerlijk en open overleg tussen de

verschillende partners aan te moedigen? Wordt LKN zo geen politiek spelletje tussen meerderheid en op-

terreinen, zoals economie, betrekken in de zaak. Als er geen beweging komt vanop een hoger niveau wordt

“De tijd van filosoferen en vergaderen is voorbij”

KATRIEN RYCKEN (COÖRDINATOR LEUVEN KLIMAATNEUTRAAL)

positie, terwijl het juist de bedoeling was over partijgrenzen heen een beleid te voeren?

Ook kwam er een oproep naar alle Vlaamse steden om meer druk uit te oefenen op Vlaanderen. Samen lobbyen zou helpen om een grootschaliger beleid uit de brand te slepen. Milieubeleid is een kwestie die speelt op zowel provinciaal, Vlaams, Europees niveau. Het initiatief van Leuven is een actie van onderuit, en stoot op tegengestelde belangen op een hoger niveau.

Ook Vandevyvere sluit zich hierbij aan: “Een pijnpunt in het beleid is dat klimaat en milieu geen eilanden op zichzelf zijn. Je moet ook andere

dat extra moeilijk.”

Rycken geeft toe dat er tot nu toe handen (en hoofden) tekort zijn om de klimaatuitdaging het hoofd te bieden. Een klimaatbeleid uitbouwen vraagt tijd. Maar hebben we die wel?

Leuven klimaatneutraal krijgen vraagt meer dan bestuurlijke initiatieven en concrete maatregelen. Een mentaliteitsverandering bij de Leuvense inwoner is cruciaal. Klimaatverandering is een uitdaging voor de hele samenleving. Milieu is een strijdpunt niet alleen voor de frontrunners, maar ook voor de achterban.

Scherp

• • • • • • • •

Gesteld

• • FOTO'S: SIMON LECLERCQ

De **Centrale Bibliotheek** op het Ladeuzeplein kent iedereen, maar de achterkant is heel wat minder bekend. Onze foto's maakte deze montage van veertig foto's.

Student

LOVE LEUVEN VAN START

Eens iets anders dan overlast

De stad Leuven en de KU Leuven slaan de handen in elkaar met het oog op wederzijdse appreciatie. Onder de noemer 'Love Leuven' verwachten ze van hun onderdanen hetzelfde.

JAN BUTS

Sinds kort sieren de fotoportretten van burgemeester Louis Tobback en rector Rik Torfs de Leuvense pleinen. De ietwat beschadigde exemplaren op de Grote Markt springen het meest in het oog. Wat op het eerste gezicht een imagocampagne lijkt, is er ook een. Niet enkel voor de twee prominenten weliswaar, maar voor de hele gemeenschap. De plakkaat moeten immers de toevallige voorbijganger stimuleren om een nieuwe website te bezoeken die zich richt op de naastenliefde.

Nobeles actie

Op die website kan je een foto plaatsen van je favoriete Leuvenaars dan wel student. Die foto moet je nemen voor de borden. Het rode decor is voor de stede-ling, het blauwe voor de student. De hegemonie van het beeld wordt gecompenseerd door de mogelijkheid om het bewuste kiekje aan te vullen met een kleine boodschap. Daarin wordt dan verduidelijkt waarom de persoon in kwestie iemands hart stal.

Bieke Verlinden (sp.a), schepen van Studentenzaken, verduidelijkt: "We willen graag de positieve aspecten van het samenleven belichten. Omdat we zelf niet goed wisten hoe, hebben we het reclamebureau darw!n onder de arm genomen. De verhalen zijn er al, wij willen ze graag in de kijker zetten."

"Dertig jaar geleden had dat hier geen twee dagen gestaan"

BURGEMEESTER
LOUIS TOBBACK (SP.A)

Vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink, tevens initiatiefnemer, vult aan: "Het gaat er vooral om dat we een positief verhaal plaatsen tegenover de negatieve publiciteit die soms het publieke forum beheerst, zoals wanneer het gaat over overlast en nachtlawaai." Verlinden

benadrukt dat een positief verhaal geen heldenepos hoeft te zijn. "Het gaat om de kleine dingen van het samenleven die heel groots zijn, zoals boodschappen doen voor elkaar, of het bieden van hulp bij het leren zwemmen."

Een blik op de nominaties toont aan dat kleine dingen wel eens abstract blijken te zijn. Genomineerden zijn veelal gewoonweg sympathiek of iemands beste vriend. Vaak verraden de tekstjes ook dat studenten elkaar voordragen, wat nu net niet het opzet is. De organisatie is immers op zoek naar verrijkende contacten tussen beide deelnemende groepen. Of een student gedomicilieerd in Leuven zichzelf kan verkiezen, is momenteel nog onduidelijk.

Beperkte reactie

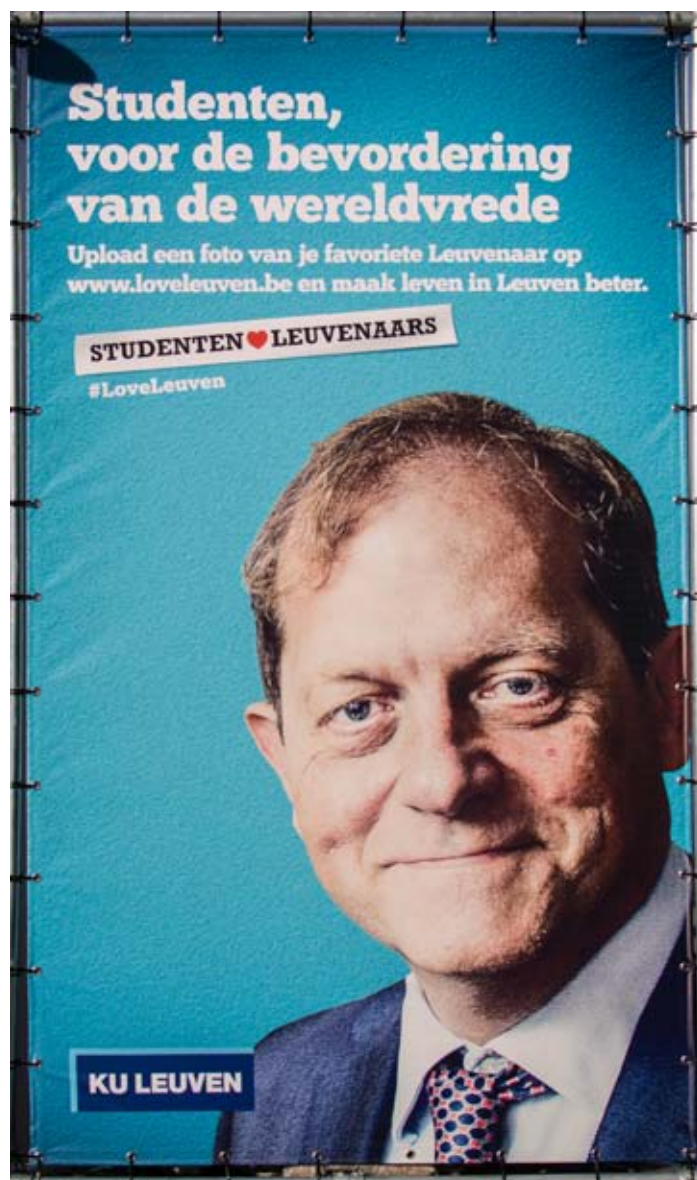
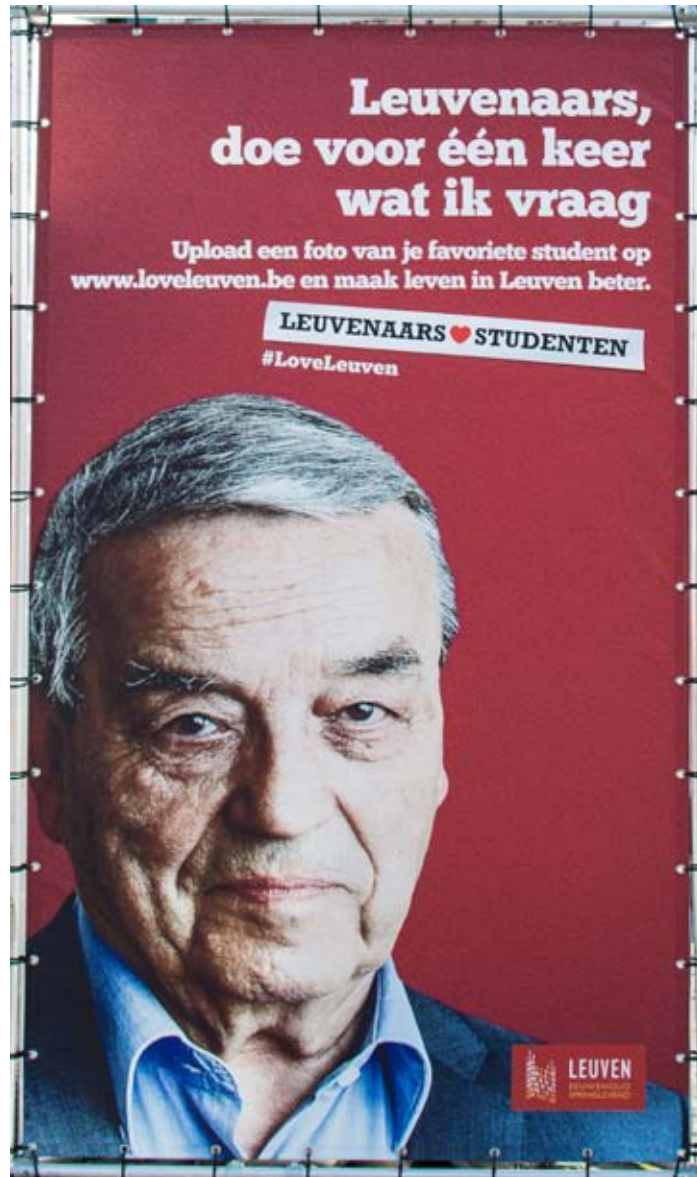
'Love Leuven' is momenteel nog niet erg populair. Het aantal favorieten is beperkt, maar daar kan snel verandering in komen. Het gaat immers niet louter om een ludieke actie, er is ook een prijs verbonden aan de leukste inzending. Een student en een Leuvenaars zullen gelauwerd worden met de eretitel 'Very Important Leuvenaars'. "Het gaat niet enkel om de roem," grijnst Gosselink. "Wie wint, ontvangt een culinair en cultureel arrangement."

De actie eindigt niet met de prijsuitreiking. De opgeladen foto's zullen op veelbezochte plaatsen in de stad getoond worden, voorzien van het logo van de organisatie. Wie niet beroemd wil worden op spandoekformaat, denkt dus best even na voor hij of zij deelneemt. Om de deelnemers alvast goed in beeld te laten komen, zullen er nu en dan professionele fotografen op locatie voorzien worden.

Daarnaast maakt 'Love Leuven' ook deel uit van een ruimere campagne rond duurzaamheid. "Duurzaam samenleven heeft ook betrekking op factoren als energie en diversiteit. Zo verkiezen we binnenkort misschien de meest energiezuinige student of Leuvenaars. Dit is alvast geen eenmalige actie," stelt Gosselink.

Rector Torfs ziet inmiddels met lede ogen aan hoe zijn beeltenis op de Grote Markt reeds besmeurd werd. Burgemeester Tobback relateert nostalgisch: "Dertig jaar geleden had dat hier geen twee dagen gestaan."

Meer info op www.loveleuven.be.

Karolien Wilmots

NACHTLEVEN

Ook in

Heel wat studenten kruipen op vrijdagavond met hangende pootjes en lege portemonnees terug naar Hotel Mama. Toch is Leuven een even fijne plek in het weekend. Hoe verschilt uitgaansleven tijdens de week met dat in het weekend? **Frank Pietermaat**

Bijlesgever

Volgende week mag bijlesorganisatie Sagio zich verdedigen voor de Algemene Vergadering van studentenkoepel LOKO. De subsidiecommissie weigerde eerder hun erkenning als vrije vereniging.

CATHERINE HECHTER

Sagio wordt niet erkend als vrije vereniging door studentenkoepel LOKO, die hen in eerste instantie heeft geweigerd. "Uiteraard tekenen wij beroep aan. Wij willen erkend worden als studenten-vrijwilligers die andere studenten helpen. Die erkenning zou voor ons een soort beloning zijn voor het goeds dat we proberen te doen. Het zou ons ook steunen in de contacten met nieuwe partners, en de faculteiten van de universiteit," vertelt Joris Geens, een van de bestuursleden van Sagio.

Student

IN LEUVEN ONDER DE LOEP GENOMEN

het weekend leeft Leuven 's nachts

1 Drank

Het eerste verschilpunt is waarschijnlijk het bekendste. Wie in de week al eens graag iets gaat drinken en daar niet te veel geld op de toeg wil voor leggen, gaat naar de fakbar. *The simple truth*. Ondanks de lichte prijsstijgingen van de afgelopen jaren blijft alcohol – en niet-alcohol – in fakbars spotgoedkoop in vergelijking met de meeste cafés in Leuven. Op de Oude Markt of in andere cafés betaal je al snel 1,80 euro tot 2 euro voor een consumptie.

Ook wat er gedronken wordt, verschilt. Op vrijdagavond begint de medemens vaak met een cocktail of met een hippe gin-tonic. In de populaire cafés wordt er door de uitgaande jeugd vodka-Red Bull naar hartenlust gedronken. Door het oudere publiek wordt er dan weer voor zwaardere bier gekozen of voor een frisse Stella.

2 Publiek

Zo homogeen als het publiek doorheen de week in de Leuvense straten is, zo heterogeen is het vanaf vrijdagavond. Het gaat van schoolgaande jeugd over verwaalde studenten tot de modale werkmens. Die schoolgaande jeugd lijkt ook steeds jonger te worden. Toen we vorige week vrijdag een meisje bij een van de Leuvense fuifzalen hoorde zeggen: "Gast, laat mij binnen, ik ben wel echt al 16", fronsten we toch ook even de wenkbrauwen.

Langs de andere kant kom je op vrijdag even goed groepen van vrijgezellenfeestjes tegen. Helaas haken die – al dan niet vrijwillig – redelijk vroeg op de avond af. Tussen die twee duidelijk afgebakende groepen ligt er een zeer grote middenmoot die tijdens het weekend vooral blij is dat ze de zorgen van tijdens de week even kan vergeten door het ongebreidelde nuttigen van enkele slokken alcohol.

3 Spreiding

Het cliché dat studenten vooral in de fakbars rondhangen, blijkt niet echt te kloppen. "Dat is wel heel zwart-wit," aldus commissaris Marc Vranckx, woordvoerder van de politie Leuven. "De fakbars zijn zeker drukbezocht, maar studenten vind je tijdens de week even goed terug op de Oude Markt in de danscafés en praatcafés of in een van de Leuvense fuifzalen."

"In het weekend blijft de Oude Markt natuurlijk dé uitgaansplek," vertelt Vranckx. "Dat kan ook haast niet anders. De grootste toeg in het centrum die zorgt voor gezelligheid en waar heel wat mensen graag afspreken, is enorm populair."

4 Overlast

Een van de grote verschillen ligt dan weer in de soort van overlast. "We zien al jaren in onze cijfers dat de overlast tijdens de week erg verschilt van die in het weekend," stelt Vranckx. "Tijdens de week gaat het meer om geluidshinder, waarvan de kotfuiven een van de bekendste voorbeelden zijn van de afgelopen jaren. Daarnaast zijn er ook wat kleine vandalenstreken zoals vuilnisvoetbal maar ook grotere vandalenstreken, zoals het aanbrengen van schade aan wagens."

"In het weekend is de overlast geconcentreerd rond de Oude Markt. Dan zit je ook vaker met echt zwaardere vechtpartijen. Je ziet een ander soort volk dat echt naar Leuven komt om problemen te zoeken. Vaak ligt daar ook overdadig alcoholgebruik of druggebruik aan de basis van de problemen," besluit Vranckx.

5 Conclusie

Als er iets is wat dit sterk empirisch onderzoek ons geleerd heeft, is dat er niet zo erg veel verschil ligt in uitgaan in Leuven. Leuven is nu eenmaal Leuven. En op het einde van de avond belandt iedereen in *The Seven Oaks*.

Sagio niet erkend door studentenkoepel LOKO

Gunter Verdonck, Algemeen Beheerder van LOKO, benadrukt waarom de subsidiecommissie die aanvraag om een aantal redenen weigerde. "LOKO vindt Sagio een goed initiatief, want het is zeer nuttig voor de studenten. Maar we stelden ons vragen bij hun uitbreiding naar Brussel. Dan organiseert Sagio niet meer enkel evenementen voor Leuvense studenten. Ook andere studenten kunnen hun diensten gebruiken. Het staat duidelijk in onze regels dat een vrije vereniging op het Leuvense segment gericht moet zijn."

"Bovendien vonden we de commerciële kant van Sagio een probleem. Hun diensten zijn niet subsidieerbaar, onder meer omdat ze daarop winst maken. Wij vragen ons af wat de meerwaarde zou zijn van hun erkenning."

Tien uur bijles heeft een aardig prijskaartje van 210 euro. Niet alle studenten kunnen dat be-

talen. Rik Gosselink, Vicerector Studentenbeleid, vindt dat de KU Leuven zelf voldoende mogelijkheden voorziet om studenten met nood aan ondersteuning kosteloos te helpen. Hij vindt het echter niet problematisch dat studenten elders hulp zoeken. "Ik denk niet dat de KU Leuven tekortschiet in haar monitораatswerking of studiebe-

"We vragen ons af wat de meerwaarde zou zijn van hun erkenning"

GUNTER VERDONCK
(ALGEMEEN BEHEERDER
STUDENTENKOEPEL LOKO)

geleiding. Waarschijnlijk zijn er studenten die andere of meer hulp nodig hebben dan wij aanbieden. Individuele begeleiding kan dan bij een kantoor zoals Sagio, maar ook bij andere initiatieven in de privésector."

Volgens Gosselink organiseert de universiteit voldoende monitoraten, maar worden ze te weinig gebruikt. "Een deel van de studenten die er wel naartoe gaat, heeft er eigenlijk geen behoefte aan, maar wil zijn of haar kennis bevestigen. Terwijl degenen die het zouden moeten gebruiken, ontwijkend gedrag tonen en de hulp van het monitораat niet inschakelen."

Zelf vindt Sagio dat ze een aanvulling is op de diensten van de KU Leuven. Geens legt uit: "We concurreren niet met monitoraten, werkcolleges, hoorcolleges of PAL-sessies. Die staan op zichzelf en werken goed. De KU Leuven doet erg haar best, maar ik denk dat een

te groot aantal studenten voor wat de universiteit voorziet het voornaamste probleem is. De goede verhouding vinden is moeilijk."

Pay after match

De bijlesgevers van Sagio zijn steeds nadrukkelijker aanwezig in het Leuvense straatbeeld legt Geens uit: "Dit jaar hebben 192 bijlesgevers zich geregistreerd, alsook hetzelfde aantal bijlesnemers. De bijlesgevers komen uit nagenoeg alle richtingen, maar vormen drie grote blokken: Economie en Bedrijfswetenschappen, Rechtsgeleerdheid en Ingenieurswetenschappen."

Een uur bijles kost de bijlesnemer 21 euro, waarvan 18 euro naar de lesgever gaat. "Tot vorig jaar stortte de bijlesnemer het geld op voorhand, voor een minimum van 10 uur. Dit jaar zoeken we eerst een gepaste bijlesgever, en vragen dan om te betalen. Dit systeem noemen we *pay after match*."

"We houden dus nog 3 euro over, die vooral gebruikt wordt voor marketing. Ook onderhouden en vernieuwen we het IT-platform, en leggen we de statuten neer met het geld. Die marge was twee jaar geleden nog 5 euro. Ons ultieme doel is om 0 euro winst te maken. Bovendien wil Sagio uitbreiden naar de HUB (red. Hogeschool-Universiteit Brussel), die ook binnen de Associatie KU Leuven zit."

Omdat een winstmarge van 3 euro niet genoeg is, moet Sagio de hulp inroepen van externe partners. "Operationele partners geven een financiële vergoeding en met die middelen zijn we in staat om *break-even* te draaien. Sagio is wel een vzw, dus winst maken is niet onze bedoeling. Als er geld overschiet wordt het meteen geïnvesteerd in het IT-platform, of doen we meer aan marketing," vertelt Geens.

Student

Contrast

“Economisten vinden makkelijk werk”

Ekonomika

Waarom ben je de richting economie gaan studeren?

Koen: «Ik koos voor die richting omdat het mij aansprak. In het middelbaar interesseerden wiskunde en wetenschappen mij wel, maar iets technisch zoals burgerlijk ingenieur zag ik niet direct zitten. Ik wilde vooral over het bedrijfsleven bijleren en daarom ben ik handelsingenieur gaan studeren.»

Wat wil je later bereiken met je diploma op de arbeidsmarkt?

Koen: «Ik zou later heel graag zelf een onderneming oprichten. Ik ben niet zeker of ik dat direct na mijn studie zal doen. Daarom zou ik eerder in het bedrijfsleven aan de slag willen gaan. Ik weet nog niet exact waar ik wil werken, maar ben op dit moment aan het uitkijken naar verschillende werkgevers.»

Klopt het cliché dat economisten gemakkelijk werk vinden?

Koen: «Het cliché klopt ergens wel. De laatste jaren is er een grote vraag naar economisten. Veel economiestudenten krijgen al een job aangeboden nog voor ze afgestudeerd zijn. Binnen de handelsingenieurs is dat ongeveer zestig procent en voor TEW (*Toegepaste Economische Wetenschappen, red.*) zal dat ongeveer de helft zijn. Maar velen studeren nog verder of richten zelf een onderneming op. Met de kring organiseren wij vanaf het eerste semester rekruterings evenementen. Bedrijven hebben op die manier al de mogelijkheid om in contact te komen met onze studenten. In vergelijking met andere richtingen zullen TEW'ers en handelsingenieurs sneller werk vinden, hoewel andere diploma's evengoed kans bieden op werk.»

In welke sectoren komen de meeste economiestudenten terecht?

Koen: «Economiestudenten kunnen terecht in heel veel sectoren. Dat kan in grote multinationals zoals Unilever en Coca-Cola zijn, maar ook in de consultancy en financiële sector. Anderzijds kunnen economisten ook terecht in KMO's die heel gespecialiseerd zijn binnen een bepaalde branche. De overheid is waarschijnlijk minder populair bij onze studenten. Het grootste gedeelte van de studenten komt in het bedrijfsleven terecht.»

«Er zijn wel vrij veel spelers op de markt. Sommige bedrijven gaan heel streng selecteren en die nemen niet zoveel mensen aan. Dus niet elke economiestudent komt in de financiële sector terecht. Maar het werkveld is heel breed, dus economisten vinden zeker werk.»

Waarom moeten potentiële werkgevers kiezen voor iemand met een diploma economie?

Koen: «Dat hangt af van de noden van de werkgever. In het algemeen zoeken zij naar mensen met een economische achtergrond.

Economisten hebben een sterk analytisch denkvermogen en kennis van hoe de markten werken. Ze hebben ook goesting om te onderhandelen en iets te ondernemen. De gespecialiseerde kennis die je meeneemt is belangrijk dus de richting waar je afstudeert is heel belangrijk.»

«Een diploma toegepaste economische wetenschappen of handelsingenieur is dus zeker nuttig, maar werkgevers vinden wat je buiten je diploma hebt gedaan ook relevant. Internationale ervaring wordt steeds belangrijker samen met extra-curriculaire activiteiten. Dat proberen we dan ook met onze kring aan onze studenten aan te bieden.»

De Leuvense kringen zijn van vele markten thuis. Daarom gaan we op zoek naar de contrasten. Waar hebben twee kringen radicaal verschillende opvattingen over? Deze week presessen Koen Spliet (Ekonomika) en Ewoud De Sadeleer (NFK) over de toekomst. Zwemmen die economisten echt in jobaanbiedingen? Is een diploma Wijsbegeerte werkelijk de snelste weg naar werkloosheid? [Paul-Emmanuel Demeyere](#)

NFK

Waarom ben je wijsbegeerte gaan studeren?

Ewoud: «Voornamelijk uit interesse. Het leek voor mij alsof er in de richting wijsbegeerte geen enkel oninteressant vak zat. Na de open lesweek was ik verkocht.»

Wat wil je doen met je diploma wijsbegeerte?

Ewoud: «Dat is de meest gestelde vraag aan een filosofiestudent. In de richting wijsbegeerte wordt er gewerkt met een major-minorsysteem. Voor elke minor die je in de bachelor doet, kun je doorstromen naar de master van die minor mits een schakelprogramma. Dat systeem van minors maakt de richting filosofie in Leuven interessant. Ikzelf doe een minor Nederlandse

taal- en letterkunde om eventueel later in het onderwijs te kunnen gaan.»

Klopt het cliché dat filosofen het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt?

Ewoud: «Puur met een diploma wijsbegeerte kun je bijna nergens aan de slag, omdat het diploma voor geen enkele job een vereiste is. Daarom is dat minor-majorsysteem zo belangrijk. Sommigen doen de optie algemene wijsbegeerte, zonder minor. Dat vind ik wel heel dapper, want met een zuiver diploma filosofie ben je dus niet zo heel veel.»

In welke sectoren komen de meeste filosofiestudenten terecht?

Ewoud: «Als filosoof kun je in principe overal aan de slag, maar de journalistiek of het onderwijs blijken populair. Je hebt ook filosofen die iets doen met hun competenties die niet zozeer te maken hebben met de opleiding filosofie. Een oud-filosofiestudent is op de luchthaven van Zaventem aangenomen puur op basis van zijn kennis van het Frans. Als je echter enkel met filosofie wil doorgaan dan is een academische carrière de enige optie. Zowat elke filosofiestudent droomt daarvan. Want alleen daar kan je puur met filosofie bezig zijn. Iedere filosofiestudent zou dan ook graag willen doctoreren. Daardoor is er wel een overaanbod aan doctoraten aan het HIW (*Hoger instituut voor wijsbegeerte, red.*). Maar slechts één vijfde van de doctorandi aan het HIW begint aan een academische carrière.»

Waarom zouden werkgevers moeten kiezen voor iemand met een diploma filosofie?

Ewoud: «Een potentiële werkgever moet bij zichzelf de vraag stellen welke competenties iemand met een diploma filosofie heeft. Filosofen zijn mensen die kritisch kunnen nadenken. Ze kunnen problemen analyseren en tot een beargumenteerde oplossing komen en die verkopen. Als het gaat over een functie waar standpunten moeten worden ingenomen en teksten moeten worden geschreven en geanalyseerd, dan zit je met een filosofiestudent aan het juiste adres. Zeker in posities waar beleid gemaakt wordt, bijvoorbeeld in bedrijven, maar ook in de politiek kunnen filosofen een meerwaarde bieden.»

Links Ewoud De Sadeleer en rechts Koen Spliet

Caroline Van Rhee

“Filosofie biedt een meerwaarde in posities waar je beleid moet maken”

Cultuur

INTERVIEW MET KLEINKUNSTENAAR WANNES CAPELLE

“Als kunstenaar ben je recensent van het leven”

Wannes Capelle, het West-Vlaamse brein achter het Zesde Metaal. De man die kleine liedjes over zichzelf maakt, maar steeds vaker ook over ‘de ander’.

VIVIAN VAN LAARHOVEN

Uw nieuwe album is niet langer autobiografisch, u lijkt nu over ‘de andere’ te zingen. Vanwaar die omslag?

Wannes Capelle: «Ik merk dat ik samen met de mensen om mij heen politiek bewuster word. We zitten in een woelige periode met de economische crisis. Tegelijkertijd is er zoveel aan het gebeuren met de wereldpolitiek. Ik denk dat ik als artiest er iets over kwijt moet, want ik lig er letterlijk wakker van.»

«Het is wel belangrijk om daarbij nooit de nuance uit het oog te verliezen. Ik ben niet iemand die snel dingen roept. Ik heb filosofie gestudeerd, daar leer je dat eigenlijk niemand gelijk heeft. Je zou daardoor onverschillig kunnen worden, maar dat ben ik absoluut niet. Laat ons vooral in dialoog blijven. Het is belangrijk om mensen te doen wankelen in hun eigen gelijk.»

“Ik vind amusement geweldig, maar dat is niet mijn talent”

Waarom schrijft u liedjes in het West-Vlaams?

Capelle: «Ik ben opgegroeid in West-Vlaanderen, en sprak met iedereen West-Vlaams. Pas toen ik op mijn achttiende in Leuven ging studeren moest ik ook in het dagelijkse leven Nederlands praten. Maar het West-Vlaams bleef een meer rechtstreekse toegang tot mijn emoties en onbewuste.»

«Wanneer ik liedjes maak, vertrek ik vanuit mijn eigen gedachten. Het West-Vlaams is dan het eerste wat er uit komt. Als ik in het Nederlands zou schrijven, zou er al meteen een filter op zitten.»

Ambachtsman

Wanneer schrijft u uw muziek?
Capelle: «Ik spreek regelmatig af met mijn bassist, Robin Aerts. Dan brengen we de kinderen naar school, drinken koffie en beginnen te schrijven. Rond vier uur zijn we klaar en kunnen we

de kinderen weer van school halen.»

Dat klinkt haast mechanisch, als een vakman die een koud kunstje uitvoert.

Capelle: «Ja, ik ben altijd als de dood geweest dat ik een ambachtsman zou worden. Naar een vakman kijken is het saaiste wat er is. Een vakman weet namelijk hoe het moet, en het moment waarop je weet hoe het moet, dan kun je beter stoppen. Gelukkig heb ik daar nog geen flauw benul van.»

«Wat ik wel weet is dat ik niet meer bij een glas wijn en kaarslicht moet zitten wachten op inspiratie. Dat is een veelvoorkomende fout bij jonge kunstenaars, die nog pure romantiek voor ogen hebben.»

Bloot en exhibitionisme

Is het moeilijk om jezelf in autobiografische werken bloot te geven?

Capelle: «Daar heb ik eigenlijk nooit moeite mee gehad. We zijn helemaal niet zo origineel en uniek als we denken. Wat dat betreft hoeft je je niet te schamen. Het lucht ook op om over mezelf te schrijven. Het is een fysieke en mentale uitlaatklep van emoties.»

Zou u zichzelf een exhibitionist noemen?

Capelle: «Ja, ik kan er absoluut niet tegen als er niet geluisterd wordt. Ik sta nog op een video van een familie-weekend waarop ik een *act* deed. Ik was eigenlijk nog te jong om echt mee te doen, dus hadden ze mij een bijrolletje gegeven. Ik bekeek de video een tijdje geleden terug, en verschoot ervan hoezeer ik de aandacht probeerde te trekken. Dan zie je wel dat het er gewoon in zit: op een podium staan en willen dat mensen naar je luisteren.»

Wat vindt u ervan om bekend te zijn?

Capelle: «Op dit moment is de hoeveelheid aandacht nog leuk. Ik had mij er eigenlijk bij neergelegd dat mijn platen voor een nichepubliek zouden zijn. Ik was ervan overtuigd dat mijn vorige plaat nooit een echte publiekstrekker zou worden. Tot er opeens een positieve recensie verscheen.»

«Sindsdien is er voor mij heel veel veranderd. De drang om beroemd te worden was ineens weg. Er is rust voor in de plaats gekomen. Het is dus een dubbele winst. Ik hoef niet meer te schreeuwen, ik moet geen plek meer veroveren om mijn gelijk te halen. Het besef van erkenning geeft rust.»

Rol van de kunstenaar

Is er iets wat u het publiek wilt meegeven?

Capelle: «In ieder geval niet puur amusement. Ik vind goed amusement geweldig, maar het is niet mijn talent om dat te brengen. Ik wil de mensen laten zien wie we zijn.»

Kalina De Blauwe

«Het is heel ontroerend om te zien hoe mensen proberen te ontkennen dat ze eigenlijk maar sukkelaars zijn. Ik denk dat het goed is om te laten zien dat niemand van ons perfect is, en dat we daarmee moeten leren leven.»

Wat is de taak van een kunstenaar in de samenleving?

Capelle: «Kunstenaars zijn nodig om mensen een spiegel voor te houden. Om hen uit hun comfortzone te halen en te ontregelen, uiteraard met het besef dat de wereld niet meteen zal veranderen. Ik vind dat kunst altijd kritisch moet zijn. Een kunstenaar is een recensent van het leven.»

naar is een recensent van het leven.»

Dat is mooi gezegd. Maar moet de overheid dat blijven subsidiëren?

Capelle: «Het is een feit dat kunstenaarschap nooit zal ophouden, maar ik vind dat geen argument om kunstenaars het leven zuur te maken. Als de maatschappij beseft dat haar geld beter besteed kan worden, dan trek ik daaruit mijn conclusies.»

«Ik zal niet stoppen met wat ik doe, maar ik zal minder vrij zijn. Ik denk dat wij als samenleving de taak hebben om voor elkaar te zorgen, maar onze sa-

menleving is zo groot en onoverzichtelijk dat we dat uit het oog hebben verloren.»

“West-Vlaams geeft een meer rechtstreekse toegang tot mijn emoties”

Cultuur

Recensie

Bedwelmd door Perfume Genius

Vorige week stond de Amerikaanse singer-songwriter Perfume Genius in Het Depot om zijn nieuwe album *Too Bright* te presenteren. Een dik uur wist deze excentriekeling het publiek te bedwelmen met zijn fragiele en melancholische nummers.

VIVIAN VAN LAARHOVEN

Op het podium staat een klein tener ventje, ergens begin de dertig. Een zwart kostuum dat losjes om zijn frêle lijf valt. Zijn lippen kleuren rood van de lippenstift, evenals zijn nagels. Een bijzondere verschijning, maar op zijn eigen manier toch ook wel ingetogen. Dan begint hij te zingen. Vanaf dat moment heeft hij de zaal in de ban met zijn gezang.

Dit is de Amerikaan Mike Hadreas, beter bekend als zijn alter ego Perfume Genius. In 2010 bracht hij zijn eerste album uit om nu, vier jaar later, alweer zijn derde album aan het publiek te presenteren. Tijdens zijn concert in Het Depot speelde hij daarom nummers die afkomstig waren uit zijn laatste plaat. Maar tot grote blijdschap van het publiek kon hij het gelukkig niet laten om ook enkele fijne nummers van zijn oude platen te spelen.

Heer en meester

Samen met zijn drummer, toetsenist en bassist speelt hij nummers die stuk voor stuk de aandacht van het publiek weten te vangen. Is het misschien het bijzondere voorkomen van Mike, of heeft het eerder te maken met de nummers die kort en behapbaar zijn? Of zijn het toch de hypnotiserende driekwarts walsjes die traag zijn teksten ondersteunen?

Ik weet het niet. Wat ik wel weet is dat ik meerdere malen zo diep werd meegesleurd in zijn flinterdunne en breekbare liedjes dat ik vergat waar ik was.

Het is duidelijk te zien dat Perfume Genius heer en meester is van zijn eigen nummers. De manier waarop hij zich inleeft tijdens de liedjes is bijna aandoenlijk. Hij drukt zich niet alleen uit met de muziek die hij maakt, zijn hele lijf toont expres-

Zijn lippen kleuren rood van de lippenstift, evenals de kleur van zijn nagels

sie. Zijn mimiek weerspiegelt de inhoud van zijn teksten en andersom.

Een zanger die zich zo durft bloot te geven op het podium is voor het publiek een genot om naar te kijken. Zo ontzettend veel passie en liefde voor de muziek maakt dat je als toeschouwer meegesleurd wordt in de wereld van Perfume Genius.

Bedwelming

Elk lied is dan ook even raak. Krachtige maar fragiele songteksten over zijn persoonlijke leven worden ondersteund met vaak al even tere melodieën die het publiek volledig in vervoering brengen.

Ik begin te vermoeden dat de naam Perfume Genius allesbehalve louter toeval is. We hebben hier te maken met een waar genie. Een genie die de kunst van het bedwelmen als geen ander verstaat.

KUNSTENFESTIVAL IN M - MUSEUM LEUVEN EN STUK Playground wisselvallig

Het afgelopen weekend vond in M - Museum Leuven en STUK het kunstenfestival Playground plaats. De achtste editie was wisselvallig, maar gelukkig met brede opklaringen.

BRECHT CASTEL EN
THOMAS CLIQUET

Dit Playgroundweerbericht begint met een wandeling door Leuven. In *Riots I Have Known and Loved* gaat de Noorse Marthe Ramm Fortun op zoek naar de wortels van Leuven Vlaams. De performance was een stadswandeling van M - Museum Leuven tot in STUK. Onderweg hielden de toeschouwers halt om mei '68 te herdenken.

De expo van Ellie Ga begint met bijtende kou

Aan de ingang van M - Museum Leuven ging Fortun op een verhoog staan en scandeerde: "You are my riot". Wat volgde was een bizarre, rituele optocht met vlammenwerpers, poëzie, "the police" en "the pope". Die twee laatste kregen gestalte door enkele toeschouwers de nodige attributen mee te geven. De spandoeken die speciaal voor Playground waren opgehangen, riepen de revolutionaire sfeer van die dagen op.

Voorbijgangers keken vreemd op bij de passage van de stoet, aange-

voerd door een echte mei 68'er die het ritme aangaf op een trom. Deze ooggetuige van toen droeg een gedicht op in drie etappes.

De idee voor deze revolutionaire stadswandeling was origineel, maar de uitwerking kon beter. Fortun kwam soms iets te belerend over, als ze uitweidde over bepaalde slogans. Op de vraag "What does it mean?" volgde slechts een pijnlijke stilte onder de toeschouwers. De wandeling was, zoals de rest van Playground, eerder wisselvallig.

Bij een performance in M - Museum Leuven zelf hingen er lage mistbanken. Met *Public Collection* probeerden Alexandra Pirici en Manuel Pelmus met het menselijke lichaam klassieke kunstwerken uit te beelden. Zonder het internet bij de hand, konden we niet meteen de links leggen tussen het origineel en de uitgebeelde performance. We zagen dus enkel mist.

Striemende wind

De expo van Ellie Ga begint dan weer met bijtende kou en striemende wind. Als kunstenaar ging de Amerikaanse in 2007 namelijk mee met een onderzoeksboot naar de Noordpool. Daar liet het schip zich vijf maanden vastvriezen, en Ga liet zich inspireren. Toen ze na lange tijd op zee naar het vasteland terugkeerde, was het eerste wat ze zag een vuurtoren. Dat teken van hoop werd het idee voor haar expo in M - Museum Leuven, *Pharos*.

Pharos gaat over de vergane vuurtoren in Alexandrië, een van de zeven klassieke wereldwonderen. Net als voor

haar Noordpoolproject deed Ga ook voor deze expo veel onderzoek. Ze volgde zelfs een cursus onderwaterarcheologie om zelf illegaal de site te filmen.

Medecurator Valerie Verhacek legt uit hoe Ellie Ga werkt: "Ze gaat telkens uit van een onderzoeksproject en verweeft dan fictie met werkelijkheid. Ga neemt je als het ware mee in haar eigen hoofd."

We worden inderdaad meegenomen in het hoofd van Ga, maar jammer genoeg gebeurt daar niet gek veel interessants. We krijgen een leuk verhaaltje en wat weetjes, maar bekijken doet *Pharos* zeker niet. De videofragmenten kabbelen en de foto's zijn eerder banaal.

Pharos was dus een druilerige expo, en geen stralende opklaring zoals de expo van Markus Schinwald (zie *Veto*

Wat volgde was een bizarre, rituele optocht met vlammen- werpers, poëzie, "the police" en "the pope"

4104 en foto bij dit artikel). Gelukkig kon het sterke videowerk van Paul Hendrikse ons meer bekoren. Hij liet ons luisteren naar de wolken. Zo verlieten we Playground toch nog met een warm gevoel.

In M - Museum Leuven
exposeert Markus Schinwald

Cultuur

VOORBESCHOUWING THE MARX SISTERS

Matig meta

Actrice Sara De Roo speelt Tussy, Marx' oudste dochter

Persfoto / Sanne Peper

Wanneer je vader de vader van zijn eigen -isme is, heb je zelden een normale jeugd. In het Kaaitheater vertelden tg STAN en Compagnie De Koe het verhaal van de zusjes Marx. Jammer genoeg bleef het daar niet bij.

SAM RIJNDERS

Voor ons is hij vooral een icoon. De man met de stevige baard die we haten of prijzen. Maar Karl Marx was ook een vader. Hij had een heleboel kinderen, maar na zijn dood bleven er twee achter. Dochters Tussy en Laura hebben dan al een leven vol armoede, verbanning en politieke strijd achter de rug.

Beiden verliezen ze kinderen en echtgenoten. Uiteindelijk slaan beide zusjes de hand aan zichzelf. De ene in Parijs, de andere in Londen.

Creatief proces

Dat levensverhaal spreekt tot de verbeelding. Toch vertellen tg STAN en Compagnie De Koe het nauwelijks. Auteur en acteur Willem De Wolf opent het stuk. Hij haalt herinneringen op aan het typisch Italiaanse steegje waar hij door doolde, toen hij besloot *The Marx Sisters* te schrijven, aangestoken door een biografie van Marx.

Wat volgt heet genoegzaam het creatieve proces. Natali Broods, die geslaagd de melancholische Laura speelt, vertelt over hoe ze twijfelde aan het stuk. Een moeder die drie kinderen verliest, is een moeilijke rol voor een actrice met een pasgeboren tweeling. Broods twijfelde ook of ze "al dat marxisme wel aankon". Zoals elke dolende ziel heeft ze rond haar achttiende Marx gelezen, maar nauwelijks begrepen. Het soort intellectuele besognes waar menig Veto-lezer zich in herkent.

We zijn enigszins opgelucht wanneer het echte spel begint. Dat focust zich op een toespraak van Tussy, voortreffelijk neergezet door Sara De Roo, in Londen voor 100.000 arbeiders. Als een Freya Van Den Bossche avant-la-lettre torst ze de erfenis van haar illustere vader.

In het publiek zit Laura. De zussen botsen over hun verleden. Over hoe ze ideologie en dagdagelijkse praktijk trachten te verzoenen. "Jij verwacht onafhankelijkheid met pragmatisme en

apathie," werpt Tussy haar zus toe. Laura neemt het Tussy dan weer kwalijk hoe ze moesten en moeten zwijgen over de buitenechtelijke kinderen en over de schrijnende armoede waarin ze opgroeiden. Waar het laatste salonfähig lijkt voor de vader van het socialisme, past het eerste heel wat minder.

Dat inhoudelijke deel beklijft. Uiteraard is de transparantie van *The Marx Sisters* bewonderenswaardig. Zo geven de drie acteurs ruiterlijk toe dat geen enkel gesprek tussen Tussy en Laura werd teruggevonden. De transparantie reikt zelfs zo ver dat alles - van techniek tot muziek - live op het podium gebeurt. Maar als we horen dat omgaan met arbeiders Marx nerveus maakte en het gezin met haar eigen bourgeois afkomst worstelde, snakt het politieke dier in ons naar meer.

Een levensverhaal dat tot de verbeelding spreekt, maar de makers vertellen het nauwelijks

Theater moet vernieuwen. Theater moet twijfel zaaien, vragen stellen zonder antwoorden te geven. Maar met materiaal als dit mag je gerust gewoon een verhaal vertellen.

Eens of oneens met onze recensent? Oordeel zelf op 19 en 20 november in kunstencentrum STUK.

Toekomst AmuseeVous op de helling

Vzw AmuseeVous, organisator van onder andere de Kotroute, dreigt haar erkenning te verliezen. Via een actie op sociale media probeert de organisatie het tij alsnog te keren.

JASPER VAN LOY

AmuseeVous is een organisatie die de kloof tussen jongeren en musea wil dichten. "We laten jongeren zelf projecten uitwerken in musea, zodat ze die van binnenuit kunnen verkennen," zegt coördinator Céline Rimaux. "Zo ontdekken ze dat musea echt niet stoffig zijn."

"We proberen alles zo laagdrempelig mogelijk te houden voor jongeren"

CÉLINE RIMAUX (COÖRDINATOR AMUSEEVOUS)

"Een van onze bekendste projecten is de Kotroute, waarbij jonge kunstenaars exposeren in studentenkamers," zegt Rimaux. "Een groot museum in de studentenstad fungeert dan als kick-off locatie." Dit jaar vindt de Kotroute plaats in Brussel en Antwerpen. Er waren ook al succesvolle edities in Leuven.

AmuseeVous wordt op dit moment nog door de Vlaamse Overheid erkend als jeugdorganisatie binnen de tak Informatie en participatie. Daar dreigt binnenkort verandering in te komen.

Kinderziektes

"Het jeugddecreeet dat nu van kracht is, ging van start in 2013 en bracht heel wat veranderingen met zich mee," aldus Rimaux. "Voor het eerst moesten verenigingen zoals de onze met een modulesysteem werken, zoals dat vroeger enkel door landelijk georganiseerd jeugdwerk, zoals de Chiro, gebruikt werd."

Bij de verenigingen was er veel onduidelijkheid over hoe het nieuwe decreet te implementeren in de dagelijkse werking. "Het systeem vertoonde heel wat kinderziektes," zegt Rimaux. Door die onduidelijkheid dreigt AmuseeVous vandaag haar erkenning te verliezen.

Dat verlies betekent vrijwel zeker de doodsteek voor de vzw. "Het is voor ons een prioriteit om alles zo laagdrempelig mogelijk te houden voor jongeren," zegt Rimaux. "Soms vragen we inkom, maar die dekt alleen de kosten, laat staan dat we winst maken."

Impact

Het einde van AmuseeVous is nog geen voldongen feit. "Op dit moment onderhandelen we met minister Gatz," zegt Rimaux. "We willen blijven strijden voor wat AmuseeVous waard is."

"We vragen aan de minister om ondersteunend en gematigd op te treden tijdens dit omschakelingsproces, en rekening te houden met de inhoudelijke draagkracht van AmuseeVous. Met weinig middelen hebben wij toch een groot bereik in het cultuur- en jeugdlandschap."

Om die boodschap kracht bij te zetten, loopt er sinds enkele weken een actie op de sociale media. Via de hashtag #eenhartvooramuseevous hebben al vele medewerkers van vroeger en nu hun steun betuigd. Ook bekende musea zoals het Huis van Alijn in Gent en het Museum aan de Stroom in Antwerpen sloten zich aan bij de actie.

"Met onze campagne willen we een stimulerende boodschap geven. Al jaren zijn we dé matchmaker tussen jongeren enerzijds, en kunst- en erfgoedinstellingen en musea anderzijds. Die impact willen we met onze campagne nog eens in de verf zetten."

Menu v/d week 17 - 21/11/2014

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Kalkoen met bieslooksaus, rosti en vergeten groenten	€ 5.90	
Qourn pita met rauwe venkel en courgette	€ 5.40	
Vleesbrood met Brusselse spruiten en vleessaus	€ 3.20	
Koninginnenhapje A3	€ 4.20	
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 4.20	
Beenham met sausje uit Grimbergen, spinaziepuree en bloemkool A1+A2	€ 4.20	

dinsdag

Balletjes in leffesaus met pastinaakpuree en witloof	€ 3.20	
Bloemkoolburger met regenboogwortelen	€ 5.40	
Hutsepot	€ 5.40	
Spaghetti bolognaise groot	€ 4.20	
Koninginnenhapje A3	€ 4.20	

woensdag

Balletjes met kriecken	€ 4.20	
Kalkoenburger met snijbiet en limburgse stroop	€ 3.20	
Lasagne van vergeten groenten	€ 5.40	
Schartongrolletjes met venkel en peterseliepuree	€ 5.90	
Koninginnenhapje A3	€ 4.20	
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 4.20	

donderdag

Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes	€ 4.20	
Traditioneel stoofpotje uit Wales A1+A2	€ 5.90	
Vogelnestje met tomatensaus	€ 3.20	
Witloofgratin A1+A3	€ 5.40	
Koninginnenhapje A3	€ 4.20	
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 4.20	

vrijdag

Ardeense kroketjes met knolselder in basilicumsaus	€ 3.20	
Blinde vink met groene koolpuree en vleessaus	€ 5.40	
Koninginnenhapje	€ 4.20	
Pompoentaartje met vegetarisch slaatje	€ 5.40	

**Almmmmmma
wenst je een
smakelijke
maaltijd toe!**

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

— Colofon —

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 8
Maandag 17 november 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Korneel "Yentl Cooreman" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:

Sam "Stephen Fry meets Ben Whishaw" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:

Yentl "Simone De Bauvoir" Cooreman, Margot "Lucas de Jong" De Boeck, Catherine "Ian McKellen" Hechter, Karel "Karel Peeters" Peeters, Jasper "Simon Leclercq" Van Loy, Karolien "Dana International" Wilmots

Schrijvers:

Jan "Jean-Charles Luperto" Buts, Brecht "Vincent Peeters" Castel, Thomas "Alkibiades" Cliquet, Roderik "Sam Rijnders" De Turck, Paul-Emmanuel "Elio Di Rupo" Demeyere, Vivian "Conchita Wurst" Van Laarhoven, Eline "Wim De Vilder" Hoogmartens, Dorien "Alexander De Grote" Jaenen, Frank "Jens Cardinaels" Pietermaat, Evelyn "Andries Verslyppe" Van Hecke, Mika "Oscar Wilde" Tuyaerts, Jelle "Freddie Mercury" Van Herck, Louise "Danny Pieters" Willocx

Fotografen:

Daisy "Cam Tucker" Callari, Charlotte "Showbizz Bart" Daumerie, Kalina "Albus Perkamentus" De Blauwe, Meredith "Jani Kazaltsis" Geldof, Nele "Jorn Ockerman" Behaeghel, Simon "Filip" Leclercq, Caroline "Luc Appermont" Van Rhee

Tekenaars:

Jeroen "Jezus Christus" Baert, Simon "Transgendoro-saurus rex" Englebert, Martijn "David Davidse" Stoop,

Dtp:

Sam Rijnders, Korneel De Schamp

Eindredactie:

Thomas Cliquet, Yentl Cooreman, Margot De Boeck, Korneel De Schamp, Tobias "Tim Cook" Geerinckx-Rice, Anton "David Bowie" Goegebeur, Liesa "Perfume Genius" Van Dyck, Jasper Van Loy

IT:

Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:

Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:

Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?

Schrijf elf euro over op rekening- nummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out) zijn welkom op het redactieadres.

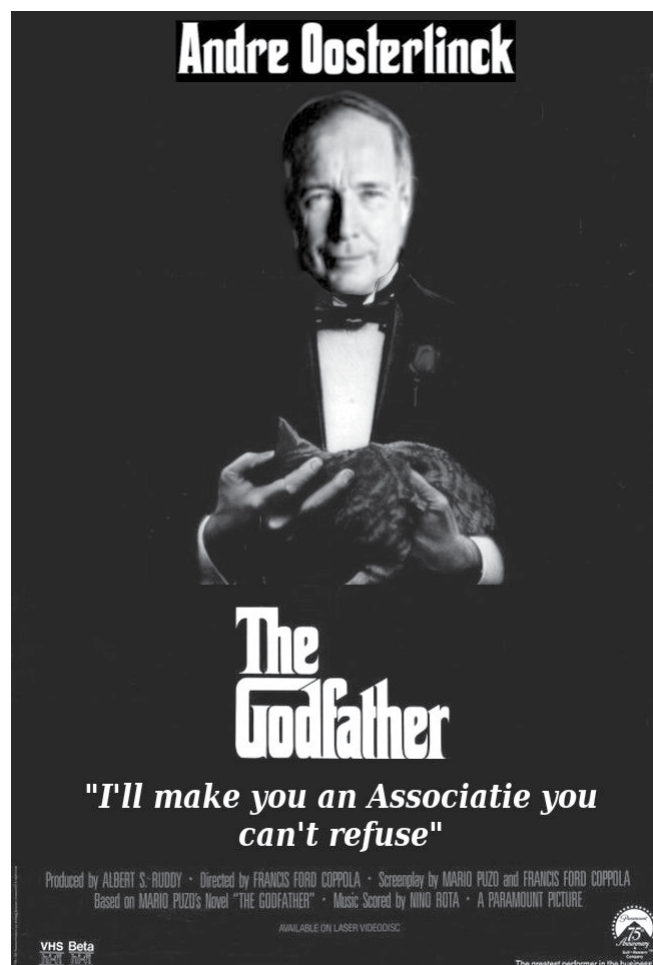
Lezersbriefje schrijven?

Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaïld worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

KULEUGEN

Satirische rubriek

België - Whales : Spannende match

Jean-Marie Dedecker

“De N-VA zijn meer en meer verkapte tsjeven”

Ooit was hij the new kid on the block en scheerde zijn Lijst Dedecker hoge toppen. Nu is Jean-Marie Dedecker een oude vos. Al verleert ook die zijn streken niet.

Meredith Geldof

SAM RIJNDERS

De vraag die op de lippen van elke journalist brandt: waar is Jean-Marie Dedecker nu mee bezig?

Jean-Marie Dedecker: «Ik heb een bedrijf in groene energie en blijf politiek actief. Lijst Dedecker is nog steeds *alive and kicking*. Wij staan waakzaam aan de kant. Eerlijkheids-halve moet ik toegeven dat ik deze rechtse regeringen graag zie lukken, want ik blijf een rechtse rakker. Maar wij kunnen alleen maar overleven als ze mislukken. Het is een dubbel gevoel. We zitten tussen schip en wal.»

Mist u het parlement niet? Tussen Laurette Mitrailette en Peter De Roover had een Oostendse brulboei niet misstaan.

Dedecker: «Ik heb een haat-liefde-verhouding met de politiek. Op televisie zie je alleen de showmomenten, maar als parlements-lid vergader je tot een stuk in de nacht. Oppositie frustreert ook: je moet niet alleen plassen tegen de wind, maar het spat ook in je gezicht. Soms mis ik wel de ijdelheid van op een preekstoel te staan.»

“Ik heb het recht om de islam een achterlijke godsdienst te noemen”

U blijft resoluut voor uw eigen project gaan, maar bij N-VA zijn er heel wat vacatures. Bart De Wever heeft altijd gezegd dat hij nog wat goed met u te maken heeft.

Dedecker: «Hij heeft veel gezegd, maar niets gedaan. Ik heb een paar vrijages met N-VA achter de rug, maar het is nooit tot een huwelijk gekomen. De liefde wordt alleen met woorden op straat belijd, maar niet in het politieke bed geconsumeerd.»

Vreemd toch. U blijft een stemmenkanon en jullie zitten op dezelfde ideologische golfengte.

Dedecker: «Daarom juist: ik ben te populair. Als Dedecker erbij komt, zit hij altijd op iemand anders zijn stoel. In West-Vlaanderen stelde Geert Bourgeois (*Vlaams minister-president, (N-VA), red.*) dan ook zijn veto tegen mij. De Wever weet heel goed dat hij bij mij in het krijt staat, maar doet niets. Een hoog tsjevenghalte.»

«Ik doe daar echter niet kleingeestig over. Politiek is een spel zonder grenzen en dit hoort erbij. Je moet bedreigingen liquideren. Voor mij zijn leugens en bedrog een zonde, maar voor andere politici een deugd. De bevolking aanvaardt dat. Ik ga er niet gefrustreerd over rondlopen.»

Er zit een mildere Dedecker voor ons.

Dedecker: «Ik ben altijd mild, maar ook heftig geweest. Rancune kost zoveel energie.»

Gedachtenpolitie

Professor Matthias Storme is door N-VA benoemd tot bestuurder bij het Interfederaal Gelijkekansencentrum. Zou u dat als voorvechter van de vrijheid van meningsuiting ook zien zitten?

Dedecker: «Goed hé? Ik heb altijd gepleit voor een afschaffing van die gedachtenpolitie. Ik zou daar ook gaan zitten.»

Onderschrijft u dan Stormes standpunt over een “vrijheid om te discrimineren”?

Dedecker: «Ja. Het gaat over eigen gezin en eigen volk eerst. Als je voorrang geeft aan je eigen kinderen, dan is dat toch puur menselijk, geen discriminatie?»

«Ik ben voor de absolute vrije meningsuiting. Je mag zeggen wat je wil, maar niet oproepen tot geweld. Een negationist (*ontkenner van de holocaust, bij wet verboden, red.*) wordt als een gek gezien, en terecht. Maar iedereen heeft het recht om gek te zijn. De islam mag als godsdienst een mening verkondigen, dus heb ik het recht om de islam een achterlijke godsdienst te noemen.»

Meningen, tot daar toe, maar daden? We herinneren ons allemaal kantelpoortenverkoper Ferryn die geen allichtone verkopers wilde.

Dedecker: «Ik keur dat niet goed, maar er is een reden. Er is nu eenmaal meer criminaliteit onder Marokkanen. U mag dat gerust opschrijven. Een derde van onze gevangenispopulatie is van Marokkaanse afkomst.»

De socioloog in ons zou wijzen op sociaal-economische achterstelling en levenslang racisme als mogelijke verklaringen.

Dedecker: «Ach, jullie zoeken altijd uitvluchten. Wij hadden het thuis ook niet breed, maar wij moesten niet gaan stelen. Dat bestond niet en werd nooit vergoelikt. Als mensen niet willen dat zo'n figuur hun poorten verkoopt, dan heeft dat een reden. Ik zeg niet dat het moet kunnen, maar elk vooroordeel heeft een voorgeschiedenis.»

«Neem die aanklacht op de trein. (*een conductrice gooid reizigers zonder ticket met een donkere huidskleur uit de trein, maar liet blanke*

“Ik ben te populair voor de N-VA”

lotgenoten zitten, red.) Praat eens met conducteurs over hoeveel keer zij het slachtoffer van omgekeerde discriminatie zijn geworden. Hoeveel keer kutmarokkaantjes hun pesten. *Op den duur* voelt iedereen zich gediscrimineerd. Zo cultiveer je het conflict.»

Molotovcocktails

Iedereen weet dat de nieuwe regeringen stevig besparen, maar zit er ook een project achter?

Dedecker: «Nee, en dat mis ik. Het gaat allemaal over besparen en beknibbelen, maar ik mis het grote verhaal. De lasten op arbeid zouden verminderen, maar ik zie het niet. Ik betaal nog steeds vijftig procent van mijn inkomen aan de fiscus en krijg er niets voor terug. Het collegegeld slaat zelfs op en mijn zoon moet 24 euro per dag per kind voor kinderopvang

betalen. Maar ik begrijp ook de overdreven reactie van de vakbonden niet. Ze verdedigen meer de luiheid dan de arbeid.»

Heeft professor en huisideoloog Bart Maddens dan gelijk wanneer hij een belgicisering van de N-VA vreest?

Dedecker: «Hij heeft volledig gelijk. In het regeerakkoord zit bijvoorbeeld een toegift over Arco, maar niets over het koningshuis of het communautaire. Ze schikken zich al naar de macht. Wat er wel in zit: wat socialisten bashen. De zonnepanelenput is misschien de schuld van Freya Van Den Bossche (*voormalig Vlaams minister van Energie, sp.a, red.*), maar ze hebben er allemaal mooi mee ingestemd.»

«Polarisatie is de tactiek van De Wever. Zo lang hij altijd de schuld op de socialist kan steken, zit hij op rozen. Maar kijk naar wat hij zelf doet in de regering. Niets. Ik vrees dat de N-VA meer en meer verkapte tsjeven worden.»

Minister van Financiën Johan Van Overtveldt (N-VA) opende deze week wel een deur naar een vermogenswinstbelasting, om die even vlug weer te sluiten.

Dedecker: «Ik doe niet mee aan die afgunst. Vermogen hou je over nadat je de helft van je inkomen aan de fiscus hebt gegeven. Mensen hebben gespaard voor

een huis, een tweede huis of een derde huis. Gaan we nu alles veranderen wanneer die mensen net aan hun pensioen beginnen?»

Moet iedereen dan niet z'n steentje bijdragen, zoals dat eufemistisch heet? Als zowat het enige Europese land belasten we geen meerwaarde op aandelen.

Dedecker: «Wie draagt z'n steentje dan niet bij? In de Verenigde Staten is er een meerwaardetaks, maar bedragen de lasten op arbeid maar 28 procent, tegenover 50 procent hier. Ze hebben daar ook een minderwaardetaks (*waardoor je verlies op je aandelen kan aftrekken van de belastingen, red.*), al hebben Amerikaanse bedrijven daardoor de riolering van Sint-Niklaas gekocht, om toch maar verlies te lijden. (*lacht*) Beiden zijn wel keerzijde van dezelfde medaille.»

Wat dan met multinationals die door geheime afspraken geen belastingen betalen? Als vriend van de middenstand moet u dat steken.

Dedecker: «Ieder bedrijf dat naar hier komt, krijgt bijzondere belastingvoordelen. Anders komen ze niet. Kris Peeters (*voormalig Vlaams minister-president, CD&V, red.*) heeft Volvo zeven miljoen euro gegeven om in Gent te blijven.»

«Elke KMO zou dat voordeel moeten krijgen. Werk gewoon met een vlaktaks van 21% voor bedrijven en schaf alle uitzonderingen en subsidies af. Dan heb je geen gesjoemel meer. Tien miljard euro per jaar kosten subsidies aan bedrijven ons. De vennootschapsbelasting brengt twaalf miljard op. Reken zelf maar uit.»

Tot slot nog goede raad voor onze jonge lezers?

Dedecker: «Kom op straat! Braaf en tam dat jullie zijn, verdomme! Ze zetten iets op Twitter en zijn er vanaf. Ik zou molotovcocktails maken en Rik Torfs achter z'n bureau uit halen.»

«Je merkt het, ik heb nog steeds dat vuur in mij. (*lacht*) Daarom blijf ik aan politiek doen.»

“Ik zou molotovcocktails maken en Rik Torfs achter z'n bureau uit halen!”